

**M A S A R Y K O V A
U N I V E R Z I T A**

FAKULTA SPORTOVNÍCH STUDIÍ

**Motivace fotbalových
hráčů pro pokračování
v roli trenéra po
ukončení aktivní
sportovní činnosti**

Bakalářská práce

FILIP ŠKUTCHAN

Vedoucí práce: Mgr. Kateřina Jakubcová

Katedra sportovních her
obor Animátor sportovních aktivit

Brno 2021

MUNI
SPORT

Bibliografický záznam

Autor:	FILIP ŠKUTCHAN Fakulta sportovních studií Masarykova univerzita Katedra pedagogiky sportu
Název práce:	Motivace fotbalových hráčů pro pokračování v roli trenéra po ukončení aktivní sportovní činnosti
Studijní program:	FSpS B-TV Tělesná výchova a sport
Studijní obor:	Animátor sportovních aktivit
Vedoucí práce:	Mgr. Kateřina Jakubcová
Akademický rok:	2021
Počet stran:	74
Klíčová slova:	fotbal, fotbalový trenér, konec kariéry, motivace, sportovní trenérství

Bibliographic record

- Author:** FILIP ŠKUTCHAN
Faculty of Sports Studies
Masaryk University
Department of Sport Pedagogy
- Title of Thesis:** Motivations of football players for being a coach
after finishing their sporting career
- Degree Programme:** FSpS B-TV Physical Education and Sport
- Field of Study:** Animator of Sport Activities
- Supervisor:** Mgr. Kateřina Jakubcová
- Academic Year:** 2021
- Number of Pages:** 74
- Keywords:** football, football coach, end of career, motivation,
sports coaching

Anotace

Bakalářská práce „Motivace fotbalových hráčů pro pokračování v roli trenéra po ukončení aktivní sportovní činnosti“ zjišťuje, kolik ze současně hrajících amatérských fotbalistů by se po ukončení své aktivní hráčské kariéry chtělo stát trenéry. Zjišťovány jsou i důvody, které je vedou k tomu stát se či nestát v budoucnu trenérem, a jaké okolnosti by případně mohly vést hráče, kteří se jím stát nechtějí k tomu, aby svůj názor změnili. Teoretická část se skládá ze dvou hlavních kapitol. První kapitola je zaměřena na fotbal a je v ní popsána jeho charakteristika, historie a stručná pravidla. Druhá kapitola rozebírá sportovní trenérství, ve kterém se zaměřuje na charakteristiku sportovního trenéra a cestu k trenérství. Ve výzkumné části je vymezena metodologie výzkumu. Jedná se o smíšený výzkum, který je prováděn pomocí dotazníku, který se skládá z 30 otázek. Finální část práce obsahuje interpretaci výsledků výzkumu.

Abstract

The bachelor thesis “Motivations of football players for being a coach after finishing their sporting career” deals with the number of current amateur players that consider being a coach after their sporting career. It identifies reasons that lead to a decision whether to become a coach or not, and occasions that could possibly change the opinion of the players who do not want to choose the career of a coach. The theoretical part consists of two main chapters. The first chapter is concerned with football and it gives a description of its characteristics, history, and basic rules. The second chapter discusses sports coaching, and it focuses on traits of a sports coach and a journey to this career. The research methodology is described in the practical part. The research is of a quantitative type and it uses a questionnaire involving thirty questions. The final part of the bachelor thesis includes the interpretation of the results of the carried research.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma **Motivace fotbalových hráčů pro pokračování v roli trenéra po ukončení aktivní sportovní činnosti** zpracoval sám. Veškeré prameny a zdroje informací, které jsem použil k sepsání této práce, byly citovány v textu a jsou uvedeny v seznamu použitých pramenů a literatury.

V Brně 18. března 2021

.....
FILIP ŠKUTCHAN

Poděkování

Zejména bych chtěl poděkovat Mgr. Kateřině Jakubcové, která moji bakalářskou práci vedla. Vždy mi vyšla vstříc, dávala mi odborné rady týkající se sběru dat a pomáhala mi i se samotným zpracováním bakalářské práce.

Dále bych rád poděkoval celé své rodině, která mě podporovala finančně i psychicky nejen při vypracování bakalářské práce, ale i při celém studiu.

Obsah

Seznam obrázků	15
Seznam tabulek	16
1 Úvod	17
2 Fotbal	19
2.1 Obecná charakteristika fotbalu	19
2.2 Historie fotbalu.....	19
2.3 Pravidla fotbalu	20
3 Sportovní trenérství	25
3.1 Charakteristika sportovního trenéra	25
3.2 Cesta k trenérství.....	29
4 Výzkumná část	35
4.1 Výzkumné cíle	35
4.2 Výzkumné otázky	35
4.3 Výzkumný soubor.....	36
4.4 Metodika práce.....	36
4.5 Výsledky výzkumu	37
5 Diskuse	61
6 Závěr	63
Použité zdroje	65
Příloha A Dotazník	69

Seznam obrázků

Obr. 1: Maslowova pyramida potřeb (zdroj: M. Tureckiová, 2004)	32
Obr. 2: Nejvyšší dosažené vzdělání.....	37
Obr. 3: Zaměstnání.....	38
Obr. 4: Doba závodního hraní fotbalu	38
Obr. 5: Aktuálně hraná soutěž	40
Obr. 6: Počet věnovaných hodin fotbalu týdně	40
Obr. 7: Pokračování v roli trenéra po ukončení hráčské dráhy.....	42
Obr. 8: Hlavní důvody pro pokračování v roli trenéra.....	43
Obr. 9: Výběr specifické kategorie k trénování.....	46
Obr. 10: Uplatnění v klubu hráče nebo klubu dostupném z místa bydliště	51
Obr. 11: Přestěhování se kvůli práci trenéra	51
Obr. 12: Kvalita finančního ohodnocení trenérské profese v České republice	52

Seznam tabulek

Tab. 1: Důvody ukončení sportovní kariéry (zdroj: Kadlčík, 2008)	30
Tab. 2: Srovnání teorií založených na zkoumání potřeb (zdroj: M. Tureckiová, 2004)	32
Tab. 3: Nejvyšší dosažená fotbalová soutěž v kariéře hráčů	39
Tab. 4: Obtížnost uplatnění se jako profesionální fotbalový trenér v České republice	49
Tab. 5: Obtížnost uplatnění se jako amatérský fotbalový trenér v České republice	50
Tab. 6: Časová náročnost trenérské profese	53
Tab. 7: Psychická náročnost trenérské profese	54
Tab. 8: Fyzická náročnost trenérské profese	55
Tab. 9: Časová náročnost trenérské profese	58
Tab. 10: Psychická náročnost trenérské profese	58
Tab. 11: Fyzická náročnost trenérské profese	59

1 Úvod

Poslední dobou se stále více setkávám s problémem nedostatku trenérů ve fotbalových klubech a to především na amatérské úrovni. Nejvíce hodící se skupinou na případnou roli budoucího trenéra jsou právě hráči, kteří se však ve většině případů po skončení jejich aktivní hráčské kariéry této role neujmou.

Problematika nedostatku trenérů je mi velice blízká a přímo se mě dotýká a to nejen proto, že jsem studentem Fakulty sportovních studií, ale především proto, že se od dětských let pohybuji ve fotbalovém prostředí, ať už jako hráč, nebo momentálně začínající trenér.

Cílem teoretické části je pomocí odborné literatury, výzkumů a studií přiblížit témata fotbal, trenérství a motivace. Touto částí se budu snažit zasvětit čtenáře do zkoumané problematiky trenérství tak, aby se později dokázali lépe orientovat v praktické části.

V praktické části se pomocí dotazníkové metody pokusím zjistit, kolik hráčů by se opravdu trenérem chtělo stát. Dále bych chtěl rozklíčovat důvody hráčů, kteří se po hráčské kariéře nebudou chtít angažovat v roli trenéra, a pokusit se zjistit, za jakých podmínek a okolností by se jím mohli stát. V neposlední řadě se zaměřím i na to, jaké je povědomí hráčů o náročnosti trenérské funkce.

Studie by tedy měla poskytnout informace o tom, zda se hráči stát trenéry chtějí, anebo nechtějí. V případě, že se trenéry stát nechtějí, by měly být zjištěny důvody, proč tomu tak je, a zároveň co by je mohlo vést k tomu, aby tento postoj změnili a po skončení aktivní dráhy amatérského fotbalisty se věnovali ať už výchově mládeže, nebo trénování dospělých. V případě, že trénovat chtějí, by měly být zjištěny skutečnosti, které je k tomu vedou a co by podle nich vedlo ke zvýšení zájmu o trenérskou funkci. Ze studie by také mohlo vyplynout, zda není jednou z překážek hráčů neadekvátní finanční ohodnocení vzhledem k časové náročnosti trenérské funkce.

Bakalářská práce se skládá z teoretické a výzkumné části. Teoretická část obsahuje dvě kapitoly. První kapitola seznamuje čtenáře s charakteristikou, historií a pravidly fotbalu. Druhá kapitola pojednává o sportovním trenérství, kde je uvedena charakteristika sportovního trenéra a cesta k trenérství.

Výzkumná část se zaměřuje na metodologii a analýzu dat. Pro analýzu dat bylo využito polostrukturovaného dotazníku. Osloveni byli

Úvod

amatérští fotbalisti z Kraje Vysočina a Jihomoravského kraje. Pomocí získaných výsledků byly poskytnuty odpovědi na výzkumné otázky. V závěrečné části práce jsou v diskuzi obsaženy další interpretace výsledků výzkumu. V závěru je shrnuta celá bakalářská práce.

2 Fotbal

2.1 Obecná charakteristika fotbalu

Fotbal je týmová, sportovní a branková hra patřící k nejoblíbenějším v České republice. Hra, která může fungovat jako vhodná forma aktivního odpočinku a zábavy, ale na profesionální úrovni je i faktorem ekonomickým a politickým (Votík, 2011).

Podle Gifforda (2002) je fotbal v podstatě jednoduchá hra. Cíl je dostat míč do branky soupeře bez pomoci paží nebo rukou. Vyhraje tým, který vstřelí více branek. Abyste si mohli zahrát jen pro radost, tak dokonce nemusíte mít ani žádné předpisové hřiště, ale stačí vám jen míč, pár hráčů a vyznačit dvě branky.

Tento sport má minimální finanční požadavky, a proto ho může hrát skutečně každý. To z něj dělá jeden z nejoblíbenějších a nejhranějších sportů na světě. Historicky jsou velmocemi Evropa a Jižní Amerika. Dnes však můžeme sledovat zrod velkých hráčů z Afriky, Asie či Austrálie. To z fotbalu dělá skutečně globální sport, který si najde fanoušky po celém světě.

Fotbal je drama, které dělá z hráčů, trenérů a funkcionářů hrdiny i padouchy. V dnešní době rozdává chvíle vzrušení, oslav i zoufalství. Žádná hra nemá takovou moc spojovat a rozdělovat lidi (Gifford, 2008).

2.2 Historie fotbalu

2.2.1 Vznik fotbalu ve světě

Fotbal vznikl z různých míčových her, které se objevují v každé historické etapě a jsou tak součástí vývoje kultury lidstva. První zmínky máme z období asi 3000 let př. n. l. z Číny, Řecka, Římu či už od samotných Májů. Ve středověku se objevují zprávy hlavně z Itálie, Francie a Anglie. Důkazem je vydaný dekret z roku 1313 v Anglii, který zakazuje fotbal a označuje ho jako boj o míč s cílem dostat jej do některé městské brány (Votík, 2011).

Novodobý fotbal, který můžeme vidět dnes, se rozvinul ve Skotsku a Anglii v 19. století. V Británii se hrál velký počet verzí podobných dnešnímu fotbalu a každá soukromá škola měla tu svoji. Školy si tak nemohly

poměřit síly mezi sebou, proto potřebovaly jednotná pravidla. Kvůli tomu se roku 1848 sešlo několik studentů z univerzity Cambridge, aby vyřešili tento problém tím, že se domluví na jednotných pravidlech. I když tento pokus nebyl příliš úspěšný a společná pravidla nebyla všeobecně přijata, tak se jedná o první pokus dát hře jednotný charakter. O společných závazných pravidlech se pak jednalo ještě několikrát, ale až v roce 1863 v Londýně se sešlo 11 zástupců klubů, kteří založili Anglickou fotbalovou asociaci, a ještě téhož roku došlo k dohodě o užívání jednotných pravidel (Baddiel, 2008).

Fotbal se brzy začal šířit do Evropy a pak do celého světa. Důkazem je založení mezinárodní organizace FIFA roku 1904. K založení organizace se spojila národní fotbalová ústředí Francie, Belgie, Dánska, Nizozemska, Španělska a Švýcarska. První MS se pak konalo v roce 1930 v Uruguayi (Hornby, 2003).

2.2.2 Vznik fotbalu u nás

Záznamy o počátku fotbalu v Čechách se poněkud rozcházejí. Některé dokonce uvádějí už rok 1887, kdy se měl údajně odehrát první zápas na našem území, a to v Roudnici nad Labem. Pokud však vycházíme z potvrzených faktů, tak se historie fotbalu u nás začíná psát od chvíle, kdy byly založeny kluby Sparty a Slavie. Slavia se zrodila v roce 1892 a Sparta o rok později. První oficiální orgán Český svaz fotbalový (ČSF) vznikl však až po dalších mnoha letech rozporů 19. října 1901. I tak se však řadí mezi nejstarší evropské fotbalové svazy (Šálek, 2000).

2.3 Pravidla fotbalu

Fotbal má spoustu pravidel, která bývají postupem let lehce pozměňována. Zde je nastíněna struktura pravidel, bez kterých by se nemohlo odehrát žádné fotbalové utkání. Jsou rozvedena ta pravidla, která se mohou lišit na úrovni profesionální a úrovni amatérské. V pravidlech amatérského fotbalu jsou pravidla často zjednodušena tak, aby byla přijatelná pro všechny amatérské kluby. Důvodem odlišení pravidel pro tyto dvě úrovně je to, že praktická část je primárně zaměřena na úroveň amatérskou.

Informace v této kapitole jsou čerpány z pravidel fotbalu, která jsou platná od 1. 8. 2020 a zpracovala je Pravidlová komise FAČR.

Pravidlo 1: Hrací plocha – povrch hrací plochy, vyznačení hrací plochy, rozměry (rozměry pro mezinárodní utkání se liší), brankové území, pokutové území, rohové území, praporečky, technická zóna, branky, technologie brankových čar, komerční reklamy, loga a emblémy, video asistent rozhodčího.

Technologie brankových čar a video asistent rozhodčího jsou u nás záležitostí pouze v 1. české fotbalové lize.

Pravidlo 2: Míč – vlastnosti a rozměry, výměna poškozeného míče, náhradní míče.

Pravidlo 3: Hráči – počet hráčů, počet střídání, procedura střídání, výměna brankáře, porušení pravidel a sankce, vyloučení hráče a náhradníka, jiné osoby na hrací ploše, hráč mimo hrací plochu, (branka dosažená v okamžiku, kdy je na hrací ploše další osoba), kapitán družstva.

V soutěžním utkání je počet střídání přesně stanoven. Vystřídaný hráč už pak nemůže do utkání zasáhnout. U mládeže a na nejnižších úrovních amatérského fotbalu můžeme však občas vidět i střídání opakovaná. To však může být možné jen se souhlasem určité asociace.

Pravidlo 4: Výstroj hráčů – bezpečnost, povinná výstroj, barvy, ostatní výstroj, (slogany, sdělení, obrázky a reklamy), porušení pravidla a sankce.

Pravidlo 5: rozhodčí – pravomoc rozhodčího, rozhodnutí rozhodčího, práva a povinnosti, video asistent rozhodčího, výbava rozhodčího, signály rozhodčího, odpovědnost rozhodčích.

Video asistent je součástí české nejvyšší soutěže teprve od konce roku 2017. V žádné jiné lize u nás se zatím neobjevil, dokonce stále nebývá přítomen na všech utkáních ani v lize nejvyšší.

Pravidlo 6: ostatní rozhodčí – asistent rozhodčího, čtvrtý rozhodčí, brankový rozhodčí, náhradní asistent rozhodčího, videorozhodčí, signály asistenta rozhodčího, signalizace brankového rozhodčího.

Zatímco v nejvyšší lize se utkání účastní občas i více než 8 rozhodčích (dva asistenti rozhodčího, čtvrtý rozhodčí, dva brankoví rozhodčí a náhradní, video asistent rozhodčího a minimálně jeden asistent videoasistenta rozhodčího), tak v amatérských ligách to bývá pouze rozhodčí a

dva asistenti rozhodčího. V těch nejnižších ligách bývá na utkání mnohdy i rozhodčí jeden. V případě, že na utkání nebyli delegováni asistenti rozhodčího, plní tuto funkci oddíloví asistenti rozhodčího, které si určí obě družstva.

Pravidlo 7: doba hry – rozdělení doby hry, poločasová přestávka, nastavení promeškané doby hry, pokutový kop, nedohrané nebo předčasně ukončené utkání.

Pravidlo 8: zahájení a navazování hry – výkop, míč rozhodčího.

Pravidlo 9: míč ve hře a míč ze hry – míč je ze hry pouze ve třech případech, pokud překročí brankovou nebo pomezí čáru, rozhodčí přeruší hru nebo míč zasáhne rozhodčího. V kterémkoliv jiném případě je míč ve hře.

Pravidlo 10: určení výsledku utkání – dosažení branky, vítěz utkání. Pokud je výsledek utkání nerozhodný a musí být znám vítěz, jedná se podle povolených postupů pro určení vítěze. Jednou z variant jsou i kopy z pokutové značky.

Pravidlo 11: ofsajd – ofsajdová pozice, ofsajd, není ofsajd, porušení pravidel a sankce.

Hráč je v ofsajdové pozici, jestliže je na útočné polovině blíže k brankové čáře než předposlední hráč a než míč. O ofsajd se jedná až v případě, že hráč převezme v této pozici přihrávku od spoluhráče nebo ovlivní hru. Ofsajd není z kopu od branky, z vhazování a kopu z rohu.

Pravidlo 12: přestupky a provinění – přímý volný kop, nepřímý volný kop, disciplinární opatření, navázání hry po přestupcích a proviněních.

Přímé a nepřímé volné kopy mohou být nařízeny pouze za přestupky, které se staly v době, kdy je míč ve hře.

Pravidlo 13: volné kopy – druhy volných kopů, procedura, porušení pravidel a sankce.

Pravidlo 14: pokutový kop – procedura, porušení pravidel a sankce.

Pokutový kop je nařízen za přestupek, který je způsoben ve vlastním pokutovém území. Z pokutového kopu může dojít ke vstřelení branky.

Pravidlo 15: vhazování – procedura, porušení pravidel a sankce.

Vhazování nastává po tom, co míč opustil hrací plochu přes pomezí čáru. Vhazování provede hráč družstva, jehož hráč se míče nedotkl jako poslední. Přímo z vhazování není možné vstřelit branku.

Pravidlo 16: kop od branky – procedura, porušení pravidel a sankce.

Kop od branky nastává po tom, co míč přejde přes brankovou čáru (není však dosaženo branky) a poslední dotyk s míčem měl útočící hráč. Z kopu od branky může být vstřelena branka.

Pravidlo 17: kop z rohu – procedura, porušení pravidel a sankce.

Kop od branky nastává po tom, co míč přejde přes brankovou čáru (není však dosaženo branky) a poslední dotyk s míčem měl bránící hráč. Z rohového kopu může být vstřelena branka (Pravidla fotbalu, 2020).

3 Sportovní trenérství

Mezinárodní rámec sportovního trenérství (International Sport Coaching Framework, Version 1.2), celosvětově respektovaný dokument, nám definuje trenérství jako „...proces řízeného zdokonalování a rozvoje v jednotlivém sportu a v identifikovatelných etapách vývoje“ (ICCE, ASOIF, & LBU, 2013, s. 14). Dále klade důraz na vzdělávací a výchovnou podporu trenérů pro všechny sportovce, ať už se jedná o rekreační, nebo výkonnostní. Z Charakteristiky sportovního trenérství také vyplývají nároky na širší sociální, pedagogickou i zdravotní dimenzi trenérské profese (Janíková a kol., 2019).

3.1 Charakteristika sportovního trenéra

Podíváme-li se na historický vývoj trenérské činnosti, tak z počátku nemáme vůbec žádné specializované přípravy na nově vznikající sporty. Jediná možnost šíření poznatků byla jednoduchá nápodoba průkopníků dalšími jedinci. Až později s rostoucí konkurencí a se zvyšováním výkonů nám do sportu začala vnikat důkladná a intenzivní příprava. Začínající nebo méně zkušený jedinci začali brát drahocenné rady od těch zkušenějších. Pomoc dostávali i od náhodných rádčů, kteří uměli činnost vysvětlit zase lépe teoreticky. Na přípravu ke zvládnutí dané činnosti se začal klást stále větší důraz, a tak se ze zkušenějších jedinců nebo náhodných rádčů začali stávat průkopníci trenérské činnosti (Jansa a kol., 2018). Podle Urbanové (2015) jsou postupem let na trenéra kladeny stále větší nároky. Už nestačí vycházet jen ze zkušeností. Trenérská činnost se aktuálně rozděluje do mnoha odvětví a trenér musí uplatnit znalosti z oblasti psychologie, pedagogiky, biomechaniky a fyziologie. Důvodem je hlavně vyrovnanost dnešního sportu, ve kterém hraje roli každá maličkost.

3.1.1 Role sportovního trenéra

Abychom byli schopni vymezit, jaké jsou role sportovního trenéra, je nutné si definovat, co je to role. Sekot (2004, s. 202) ji definuje jako „Soubor chování, postojů a hodnot, které jsou od jedince jako člena určité skupiny či společnosti v dané situaci očekávány“.

Z definice role vyplývá, že role trenéra má tedy řadu dimenzí vzhledem k tomu, co od trenéra očekáváme. Dnes jsou očekávání velmi různorodá. Svoboda (2007) vymezil dimenze rolí z hlediska hlavních reálných činností:

- dimenze instrukční – vede trénink;
- dimenze stratéga – vedení družstva;
- dimenze terapeuta – působení na mentální rovnováhu.

Svoboda (2007) charakterizoval sociální role trenéra:

- informátor – instruuje, informuje a vysvětluje;
- důvěrník – naslouchá a radí hráčům, kteří se mu svěří se svými problémy;
- ukazovatel – vyžaduje poslušnost, trestá;
- motivátor – nabádá je k aktivitě, odměňuje;
- referent – přenáší řešení problémů na oddíl;
- vychovatel – působí na osobnost sportovce.

Trenérova příprava na sportovní činnost jedince je stejného charakteru jako vyučovací proces. Profese trenéra je zařazována mezi profese pedagogické, proto se dnes od trenéra neočekává pouze rozvoj sportovních dovedností jedince, ale i role vzdělávací a výchovná. Obzvláště u trénování mládeže může trenér významně ovlivnit vývoj jejich osobnosti. Hlavní rolí trenéra by tedy mělo být i kladné působení na utváření jeho osobnosti. Trenér své jedince vychovává, doprovází a zároveň jim pomáhá na jejich životní cestě. Vyžaduje podřízení se sportu, ale zároveň zdůrazňuje, že je to jen dílčí součást života a existují i důležitější věci než sport (Jansa a kol., 2018).

Z fotbalového hlediska se stále více zmiňují vysoké nároky na psychiku hráčů. Fotbalový trenér zde musí být i v roli psychologa, protože psychická odolnost je ve fotbale i v ostatních sportovních odvětvích jedním z nejdůležitějších faktorů ovlivňujících sportovní výkon. Musí respektovat strukturu osobnosti sportovce (temperament, charakter atd.) a jeho psychické procesy (způsob myšlení, citového prožívání atd.). Dále je velmi důležité zohledňovat sociálně-psychologickou oblast jako vztahy hráčů s trenérem, hráčů mezi sebou nebo hráčů s realizačním týmem (Votík, 2011).

3.1.2 Osobnost sportovního trenéra

Naplnit všechny dimenze role trenéra nezávisí jen na zvládnutých vědomostech, ale i na schopnostech a vlastnostech osobnosti trenéra. To nám poukazuje na fakt, že ne každý se na tuto pozici hodí.

Na samotnou osobnost najdeme hned mnoho odlišných definic, které se jí snaží vymezit.

Podle Toda a kol. (2012) je osobnost souborem vlastností (myšlení, cítění a chování), které dělají každého člověka jedinečným. Také dochází k závěru, že má osobnost tři úrovně: psychologické jádro, typické reakce a chování spjaté s rolemi.

Raymond Cattell (1967) se díval na osobnost z trochu jiné stránky a definuje ji jako „konstrukt, který nám odhaluje způsob, jakým se člověk zachová v konkrétní situaci.“

Sportovní trenéři jsou schopni analyzovat jedince tak, že jsou poté schopni najít a opravit chyby, kterých se svěřenci dopouští. To se všeobecně bere jako základ k úspěchu zlepšení výkonnosti sportovce. Trenér by však měl být schopný i identifikovat a kriticky zhodnotit chování a činnosti jeho vlastní, aby toho byl však schopen, musí nejprve své analytické dovednosti zaměřit sám na sebe. To mu později může pomoci ve zjištění, jak ho vnímá daný jedinec a jak věci dělat lépe (Stafford, 2011).

Trenérská osobnost je ovlivněna ze dvou částí, jednu tvoří trenérské předpoklady a tu druhou okolní vlivy. Trenér by měl disponovat určitými vlastnostmi a schopnostmi, které tato role vyžaduje. Měl by být vzorem pro mladé hráče a to jak na sportovišti, tak i mimo něj v běžném životě. Neměl by se obejít bez vlastností jako je cílevědomost, houževnatost, přízpůsobivost a tvořivost (Sochorová, 2017).

Svoboda (2003) ve své studii naznačuje rozdíly vlastností trenérů jednotlivců a trenérů sportovních her. Trenéři sportovních her jsou více aktivní a dobrodružní. Při sportu dokážou být vypočítavější a obratnější. Trenéři jednotlivců jsou pak větší realisti a vykazují větší tvrdosti. Zajímavostí je, že trenéři jednotlivců mají větší závislost na skupině.

U profesionálních trenérů hraje velkou roli i jejich psychika. Trenéři často bývají pod obrovským tlakem, který na ně vyvíjí zaměstnavatelé, fanoušci nebo sponzoři. Spousta lidí kritizuje a spekuluje nad každým pokynem, který trenér učiní. Velká psychická odolnost je tak nutností trenéra.

Svoboda (2007) uvádí, že pro úspěch trenéra jsou významné tyto tendence:

1. vůdcovství;
2. odpovědnost;
3. emoční stabilita;
4. blízký vztah ke členům skupiny, sounáležitost;
5. ctižádostivost až lstivost.

Vůdcovství je určeno těmito vlastnostmi: charakter, sebekontrola, smělost, dominantnost a dále těmito schopnostmi: odolnost vůči psychické zátěži, praktičností a kombinačními schopnostmi (Jansa a kol., 2018).

3.1.3 Požadavky na práci trenéra

Požadavky můžou být velmi různorodé. Bude záležet na spoustě faktorech, těmi hlavními jsou: na jaké úrovni trenér trénuje, jakou kategorii trénuje a jaké jsou ambice týmu. Obecný souhrn požadavků na dobrou práci trenéra se pokusili shrnout Svoboda (2003) a později Kovář, Jansa (2009). Zde je uvedena volná interpretace jejich doporučení:

- Trenér je modelem člověka „na úrovni“.
- Vyžaduje mobilizaci úsilí celé osobnosti sportovce.
- Je schopen empatie, jedná bez předsudků, spravedlivě.
- Buduje u sportovce sebedůvěru a schopnost sebekontroly.
- Pomáhá sportovci zvládnout techniku maximální koncentrace a relaxace.
- Vyjadřuje se jasně, stručně, terminologicky správně. Jeho projev je přátelsky laděný.
- Koriguje krátce, věcně, nejprve zdůrazňuje pozitivní aspekty, pak teprve reaguje na chybu.
- Nepodléhá afektům, sportovce neironizuje a neponižuje.
- Umožňuje sportovci, aby mohl vyjádřit své názory.
- Vyhýbá se rutinním vyjádřením, jejichž sdělnost je nulová.
- I po neúspěchu se svěřenci klidně komunikuje, objektivně analyzuje příčiny, snaží se odstranit eventuální depresi či stres.
- Pověřuje sportovce úkoly a vede je k jejich plnění, zdůrazňuje zodpovědnost jedince vůči skupině.
- Je schopen odlišit průběžnou nechuť k systematické práci od přechodné apatie vyvolané únavou.
- Průběžně se zamýšlí nad stylem vlastní práce.

3.1.4 Hodnocení sportovního trenéra

V kapitole Role sportovního trenéra jsme si uvedli, že očekávání od trenéra jsou velmi různorodá, z toho můžeme usoudit, že hodnocení úspěšnosti trenéra bude velmi obtížné. Pokud budeme chtít objektivně vyhodnotit, jak je trenér úspěšný, musíme všechna tato kritéria zohlednit.

Na základě zkušeností a výzkumů jsme schopni vymezit charakteristiku úspěšného trenéra, ale ani jejich existence u konkrétní osoby nám nezaručuje jistotu úspěchu. Trenér sice bývá považován za osobu s největším vlivem na výkonnost sportovce či sportovní skupiny, ale jeho možnosti nejsou neomezené. Výkon jedinců může ovlivnit hned celá řada dalších faktorů (dispozice sportujícího, úroveň materiálního zázemí, vztahy hráčů v týmu atd.). Tyto faktory se pak v kratší časové době ovlivňují jen velmi těžko. I když se o faktorech, které mohou ovlivnit výkon, všeobecně ví a tuto skutečnost většina společnosti uznává, tak sportovní praxe posuzuje trenéra nejčastěji účelově a pragmaticky. Hlavním kritériem, zda je trenér úspěšný, jsou vnímány hlavně výsledky. K tomu však dochází převážně u trenérů profesionálů. U neplacených trenérů nebo trenérů mládeže hraje úroveň sportovní výkonnosti taky svou roli, ale jsou zde i další významná kritéria, jako jsou aspekty prožitkové, zdravotní, socializační nebo výchovné (Jansa a kol., 2018).

Úspěšnost či neúspěšnost trenéra se hodnotí z velké části na pilné práci zejména v přípravě a na souhrnu trenérových vlastností a dovedností. Trenérova efektivita je posuzováno podle těchto znalostí a dovedností: výsledky, dlouhodobý úspěch, efektivita, sebehodnocení trenéra, sportovní hodnocení, technické znalosti, motivace a charakter (Osičková, 2015).

3.2 Cesta k trenérství

3.2.1 Ukončení aktivní sportovní činnosti

Jedná se o poslední fázi sportovní kariéry. S přibývajícím věkem bývá zvykem, že jdou hráči hrát do nižších lig a v těch potom svoje kariéry končí. Ukončení kariéry je velmi individuální záležitost. Jansa (2012) podle svého průzkumu uvedl, že fotbaloví hráči svoji kariéru končí v průměru okolo 36 let.

Kadlčík (2008) uvedl nejčastější důvody ukončení sportovní kariéry: pokles motivace k závodění a k tréninkům, problémové vztahy v

týmu, pokles výkonnosti, zdravotní problémy, závislosti, rodinné problémy a jiná profese nebo studium. Obvykle ke konci kariéry dochází kvůli spojení více důvodů.

Důležité rozdělení je, zda došlo k ukončení dobrovolně, či nedobrovolně. Podle toho se pak vyvíjí i stav daného hráče. Obzvláště ukončení nedobrovolné bývá pro psychiku hráčů velmi náročné.

Kadlčík (2008) také sepsal důvody ukončení sportovní kariéry (viz Tab. 1), které rozděluje na důvody mimosportovní a důvody vztažené ke sportu.

Tab. 1: Důvody ukončení sportovní kariéry (zdroj: Kadlčík, 2008)

Důvody ukončení sportovní kariéry	
Důvody vztažené ke sportu	Mimosportovní důvody
Pokles motivace	Studium/ Jiná profese
Problematické vztahy v týmu	Stěhování/Dojíždění
Pokles výkonnosti	
Finanční důvody	Rodinné důvody
Zranění	
Sportovní neúspěch	Nedostatek volného času
Věk	

3.2.2 Motivace k trenérství

Podle Smékala (2009) je slovo motivace odvozeno z latinského slova *moveo-ere*, což v doslovném překladu znamená hýbu. Jedná se tedy o jakési síly, které pohání lidské činnosti. Tyto síly jsou skryty v každém jedinci. Rozdílným pojmem je pak pojem *incentiv*, který označuje určité pobídky k počínání přicházející zvenčí – trest, úkol, odměna, příkaz. Z původního slova si lze také uvědomit směr určitého konání. Motivace jsou tedy podněty, které vedou k chování (Nakloněný, 1996). Motivaci však charakterizují hned tři dimenze a jednou z nich je právě směr. Ta druhá je intenzita a třetí stálost (perzistence). Člověk, který se nechá snadno ovlivnit z důvodu vlastní pohodlnosti, je pak klasickým příkladem nízké perzistence (Provazník, Komárková, 1996).

Motivace je tedy určitý spor mezi tím, co daná osoba zažívá a co zažívat chce. Definici, jenž by přesně definovala pojem motivace, v současné psychologii nemáme. Máme však celou řadu definic, ale žádná z nich neplatí vždy a všude. Níže jsou uvedeny některé z nich.

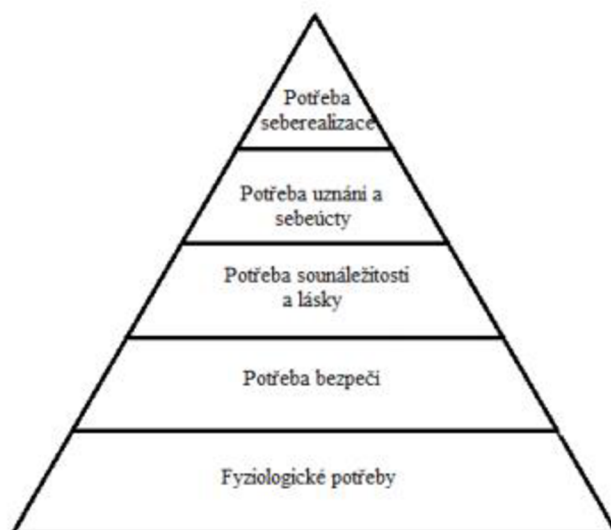
Jedna z nich motivaci definuje jako: „Hypotetický konstrukt sloužící popisu vnitřních a vnějších sil působících na zahájení, směr, intenzitu a trvání určitého chování.“ (Vallerand a Thill, 1993, s. 18).

Americký psycholog P. T. Young definoval motivaci jako „proces, kterým je aktivováno neboli zahájeno určité chování, je to proces, kterým je udržována aktivita a kterým je tato aktivita zaměřována určitým směrem“ (Fiala, 2010).

„Motivace je intrapsychicky probíhající proces, vyústující ve výsledný vnitřní stav, motiv. Pojmy motivace a motiv vyjadřují postulované vnitřní procesy a stavy (strukturální prvky), které vysvětlují zaměřenost chování na dosažení určitého cíle“ (Nakonečný, 1996, s. 7).

Existuje celá řada motivačních teorií, pro nás budou nejpříhodnější ty teorie, které se budou dát uplatnit při zjišťování, co člověka motivuje k tomu stát se trenérem, proč člověka vůbec motivovat a jak jedince motivovat, aby se trenérem stal. Proto nás budou zajímat teorie zaměřené na obsah a teorie zaměřené na proces. Níže jsou uvedeny některé z nich.

Maslow seřadil hierarchii lidských potřeb, kterou můžeme znát jako Maslowovu pyramidu potřeb (viz Obr. 1). Pyramida se skládá z pěti základních potřeb. Ty jsou seřazeny podle toho, jak se postupně vyvíjely a podle velikosti smyslu své hodnoty. Zároveň je zmíněno, že pro naplnění vyšších potřeb je prvně nutné uspokojit ty nižší. Jedná se o teorii zaměřenou na obsah (managementmania.com).

Obr. 1: Maslowova pyramida potřeb (zdroj: M. Tureckiová, 2004)

Alderferov poté přišel s rozšířením Maslowovy pyramidy potřeb (viz Tab. 1). Alderferova teorie motivačních potřeb, někdy nazývána jako Teorie tří motivačních faktorů nebo označována jako ERG, má však jen tři základní stupně a je uspořádána od potřeb konkrétních po ty abstraktní. Vychází od potřeb existenčních, které zahrnují všechny materiální a fyziologické potřeby. Pokračuje potřebami vztahovými, které označují vztahy k lidem (hněv, přátelství, nenávisť atd.). Na vrcholu jsou pak potřeby růstové, které zahrnují tvořivou práci člověka na sobě a okolí (M. Tureckiová, 2004). Jedná se o teorii zaměřenou na obsah.

Tab. 2: Srovnání teorií založených na zkoumání potřeb (zdroj: M. Tureckiová, 2004)

Maslowova teorie hierarchie potřeb	Alderferova teorie ERG
<p><i>Vyšší potřeby</i> Potřeba sebeaktualizace Potřeba uznání</p>	<i>Growth</i> (růst)
Potřeba sociální (sounáležitosti)	<i>Relatedness</i> (vztahy, spřízněnost)
<p><i>Nižší potřeby</i> Potřeba jistoty a bezpečí Potřeby fyziologické</p>	
	<i>Existency</i> (existence)

Herzberg ve své teorii zkoumá příčiny spokojenosti a nespokojenosti. Ve své Herzbergově dvoufaktorové teorii potřeb přichází s tím, že spokojenost ovlivňují dvě odlišné skupiny faktorů. Jedná se o hygienické faktory a motivátory. Motivátory jsou vnitřní motivační faktory: úspěch, uznání, odpovědnost, možnost postupu. Pokud jsou tyto faktory v žádoucí kvalitě, tak vedou ke spokojenosti a jsou zdrojem motivace. Hygienické faktory se vztahují k vnějšímu prostředí a jedná se o: politiku organizace a vedení, kontrolu, plat, mezilidské vztahy, pracovní podmínky. Jejich nízká kvalita je zdrojem nespokojenosti. Jedná se o teorii zaměřenou na obsah (managementmania.com).

Vroomova teorie očekávání vyjadřuje motivace jako vztah tří proměnných. Jedná se o valenci, očekávání a instrumentalitu. Valence je subjektivně vnímaná hodnota cíle, očekávání je subjektivní pravděpodobnost cíle a instrumentalita nám ukazuje proces vynaložené činnosti. Jedná se o teorii zaměřenou na proces (Palacká, 2011).

Z porovnání jednotlivých vybraných teorií je vyvozeno, že jejich myšlenky jsou aplikovatelné pro další zkoumání problematiky motivace fotbalových hráčů stát se trenéry.

4 Výzkumná část

Teoretická část pojednává o charakteristice fotbalu, popisuje jeho stručnou historii a novodobá pravidla. Dále je rozebírán pojem trenérství, u kterého je popsána role, osobnost a hodnocení sportovního trenéra a celkové požadavky na jeho osobu. V poslední řadě jsou analyzovány možné důvody k ukončení aktivní sportovní činnosti fotbalistů a jejich případná možnost angažování se v roli trenéra. V souvislosti s tím je definován pojem motivace, jsou rozebrány vybrané motivační teorie, u kterých je vyvozeno jejich možné uplatnění při cestě k trenérství.

Ve výzkumné části budou pomocí dotazníkové metody zkoumány názory aktivních fotbalových hráčů z nižších lig na trenérství a jejich tendence k tomu stát se trenéry po ukončení aktivní sportovní činnosti. Kvůli potřebě dostat se do hloubky dané problematiky a poskytnutí výsledků v širší perspektivě, bude zvolen výzkum smíšený, který můžeme definovat jako "obecný přístup, v němž se míchají kvantitativní a kvalitativní metody, techniky nebo paradigmaty v rámci jedné studie (Hendl, 2016, str. 56).

4.1 Výzkumné cíle

Cílem výzkumu je zanalyzovat postoj aktivních fotbalových hráčů k trenérské funkci a zda by ji chtěli po skončení sportovní kariéry vykonávat. Dílčím cílem výzkumu je najít důvody, které vedou k tomu, že se hráči trenéry stát nechtějí. Poté se pokusit zjistit, za jakých podmínek by se trenéry stali a za pomoci nejen názorů jejich, ale také názorů hráčů, kteří se trenéry stát chtějí, přijít na to, jaké okolnosti mohou vést ke zvýšení zájmu o trenérskou funkci. V poslední řadě shrnout náročnost trenérské funkce z pohledu hráčů.

4.2 Výzkumné otázky

Výzkumné otázky jsem stanovil s ohledem na výzkumný cíl:

VO1: Chtějí se hráči fotbalu po skončení jejich aktivní sportovní kariéry stát trenéry?

VO2: Z jakých důvodů hráči fotbalu po ukončení své sportovní kariéry nechtějí pokračovat v roli trenéra?

VO3: Které okolnosti mohou přispět ke zvýšení zájmu hráčů o vykonávání role trenéra?

4.3 Výzkumný soubor

Výzkum se zaměřuje na aktivní fotbalové hráče z nižších soutěží v Jiho-moravském kraji a Kraji Vysočina. Pomocí emailové korespondence bylo osloveno přes 500 fotbalových hráčů, z nichž mi na dotazník odpovědělo 110 respondentů z 28 fotbalových klubů. Respondenty jsou pouze muži.

4.4 Metodika práce

V práci byl využit polostrukturovaný dotazník, který obsahuje otázky uzavřené, otevřené a polootevřené. Jedná se tedy o výzkum smíšený (Hendl, 2008).

Uzavřené odpovědi budou vyhodnocovány pomocí statistické analýzy. Z hlediska rozsahu bakalářské práce budou odpovědi otevřené a polootevřené vyhodnocovány pomocí vstupního kódování, kdy odpovědi se stejným významem budou seskupeny do jednotlivých kategorií. U vybraných otázek zpracuji odpovědi do grafů, případně do tabulek, které budou společně se slovním komentářem ve výzkumné části.

Rozesílání dotazníků proběhlo v říjnu 2020 a sběr dat byl ukončen v listopadu 2020. Celkově mi za tuto dobu odpovědělo 110 respondentů z 28 fotbalových klubů.

4.4.1 Výzkumný nástroj - polostrukturovaný dotazník

Dotazník se skládá z 30 otázek, které jsou rozděleny do dvou částí. V první části jsou otázky zjišťující osobní údaje respondentů a druhá část se zaměřuje na motivace pro pokračování v roli trenéra. Obsaženy jsou otázky uzavřené, polootevřené a otevřené.

První tři otázky se zabírají věkem, dosaženým vzděláním a aktuálním zaměstnáním. Následují tři otázky na nejvyšší dosaženou soutěž, soutěž hrající v současnosti a dobu hraní fotbalu závodně. Otázky 7 a 8 zjišťují volný čas, kolik ho zbývá během týdne a kolik z něj respondent věnuje fotbalu.

V otázkách 9 – 12 se zabývám tím, zda by se hráči chtěli nebo nechtěli stát trenéry a jaké důvody je k tomuto postoji vedou. Dotazuji se i na podrobnější vysvětlení těchto důvodů. V otázce 13 a 14 se ptám na kategorii, kterou by případně chtěli trénovat a na jejich zdůvodnění. Otázka 15 se zaměřuje na hlavní překážky, které mohou nastat na cestě k trenérství. V Otázkách 16 – 19 zjišťuji názory na obtížnost uplatnění se v roli trenéra v amatérském a profesionálním fotbale. Dotazuji se na argumenty vedoucí k domněnku, že uplatnit se je obtížné. Otázky 20 a 21 se věnují možnosti uplatnění se v roli trenéra v místě bydliště či ochotě se kvůli této práci přestěhovat. Otázky 22 – 29 zjišťuji názory na finanční ohodnocení a psychickou, fyzickou a časovou náročnost trenérské profese. 30. otázka zjišťovala, co by podle respondentů mohlo hráče motivovat pro pokračování v roli trenéra po skončení aktivní sportovní dráhy.

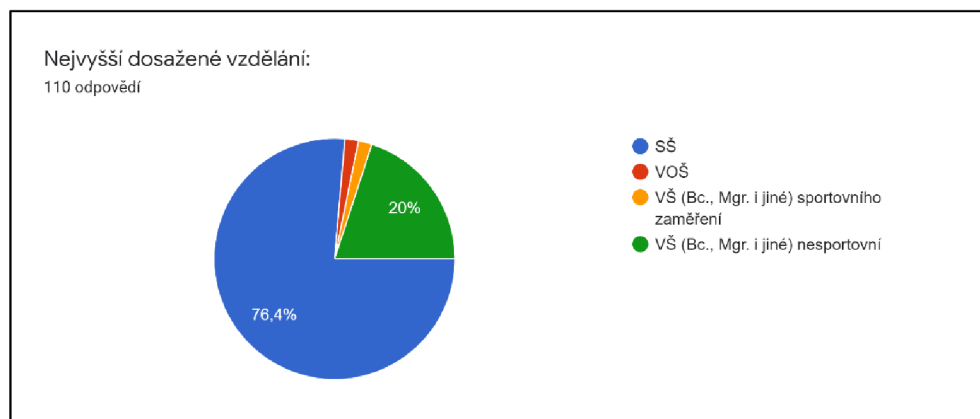
4.5 Výsledky výzkumu

4.5.1 Osobní údaje

Otázka č. 1: Jaký je Váš věk?

Průměrný věk respondentů v době průzkumu byl přibližně 24 let. Nejmladšímu respondentovi bylo 18 let. Nejstarší respondent měl 52 let.

Otázka č. 2: Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

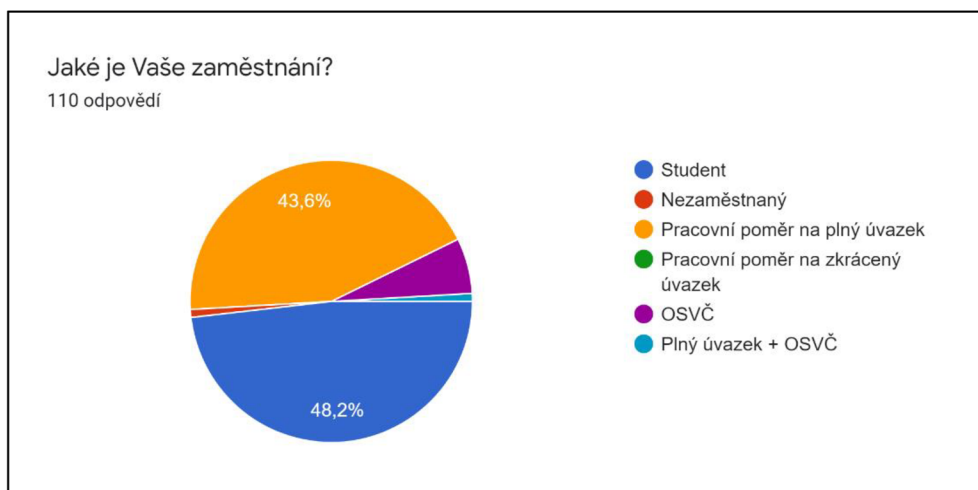

Obr. 2: Nejvyšší dosažené vzdělání

Nejčastější nejvyšší dosažené vzdělání u hráčů byla střední škola, jednalo se o 84 respondentů. Výsledky mohou být lehce zkresleny,

protože mezi respondenty mohli být také nedostudovaní studenti vysokých škol.

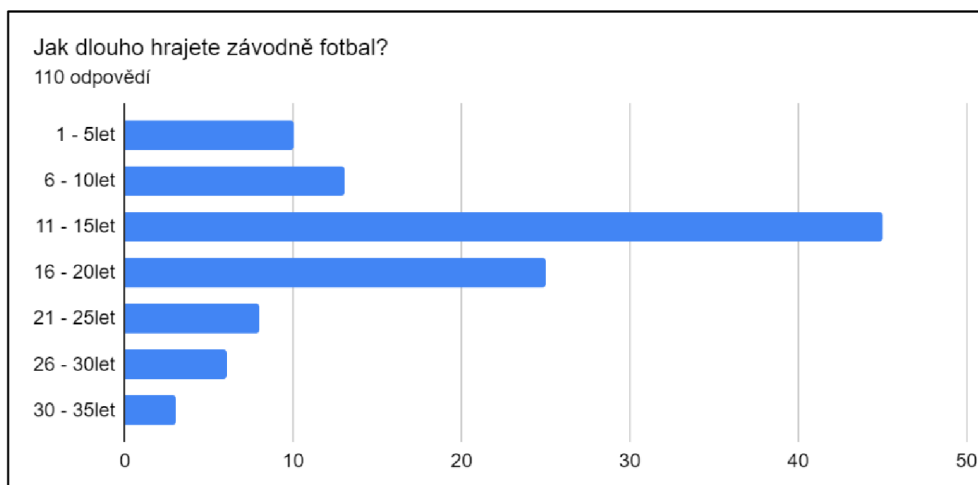
Otázka č. 3: Jaké je Vaše zaměstnání?

Obr. 3: Zaměstnání

Z dotazovaných respondentů jich 53 uvedlo, že jsou stále studující. Jedná se o nejpočetnější skupinu. Druhou nejpočetnější skupinou jsou pracující na plný úvazek s počtem 48 respondentů.

Otázka č. 4: Jak dlouho hrajete závodně fotbal?

Obr. 4: Doba závodního hraní fotbalu

Nejkratší délka závodního hraní fotbalu u respondentů byla 1 rok a nejdelší 35 let. Průměrná délka hraní, a zároveň i nejčastější odpověď (modus), byla 15 let. Střední hodnotou (medián) bylo 14,5 roku. Součet odehraných let fotbalu všech respondentů byl 1636 let.

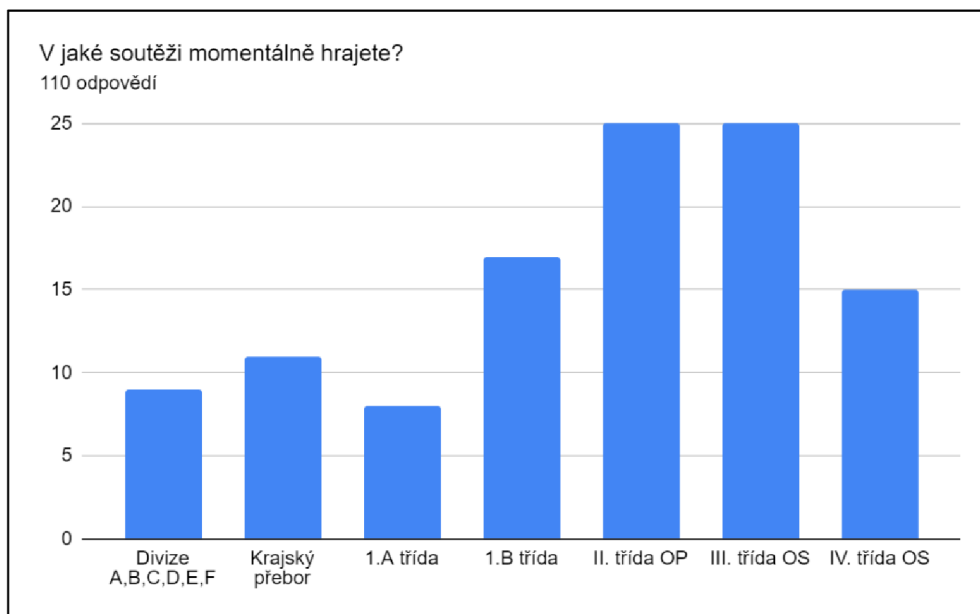
Otázka č. 5: Jaké nejvyšší soutěže ve fotbale jste ve své kariéře hráče dosáhl?

Tab. 3: Nejvyšší dosažená fotbalová soutěž v kariéře hráčů

Jaké nejvyšší soutěže ve fotbale jste ve své kariéře hráče dosáhl?	
Soutěž	Počet respondentů
Fortuna liga	1
FNL	1
ČFL nebo MSFL	1
Divize A,B,C,D,E,F	27
Krajský přebor	24
1.A třída	15
1.B třída	16
II. třída OP	13
III. třída OS	3
IV. třída OS	3

27 hráčů hrálo v Divizi a jelikož byly dotazníky rozeslány týmům z Jihomoravského kraje a Kraje Vysočina, tak se jednalo především o Divizi D. Pouze 3 hráči hráli Fortuna ligu, FNL, nebo ČFL, popřípadě MSFL. Ze 110 hráčů 6 neodpovědělo.

Otázka č. 6: V jaké fotbalové soutěži hrajete momentálně?

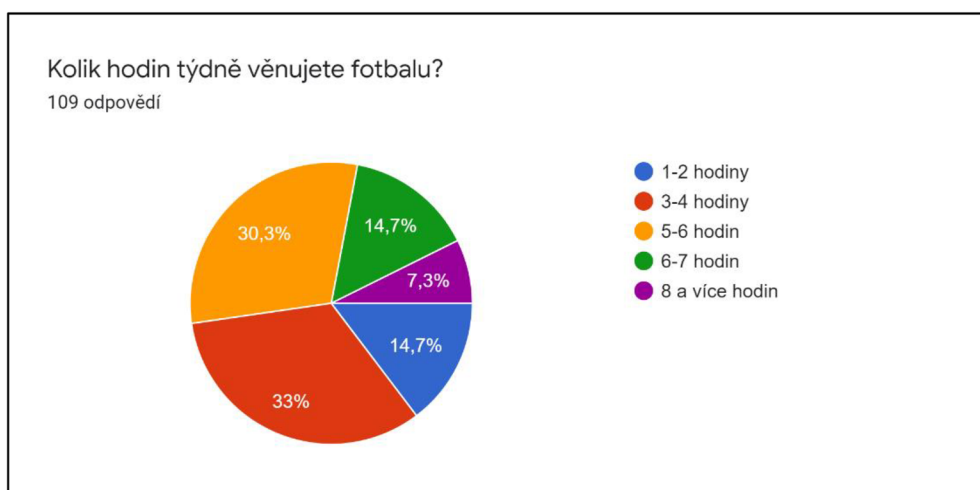

Obr. 5: Aktuálně hraná soutěž

Nejvíce respondentů v době průzkumu hrálo v soutěžích III. třída OS a II. třída OP. V každé z těchto soutěží bylo 25 respondentů.

Celkově se výzkumu zúčastnilo nejvíce respondentů z nejnižších čtyř soutěží u nás. Procentuálně se jednalo o více než 74 % hráčů.

Otázka č. 7: Kolik hodin týdně věnujete fotbalu?

Obr. 6: Počet věnovaných hodin fotbalu týdně

V době průzkumu se 69 hráčů věnovalo fotbalu od tří do šesti hodin týdně. 16 respondentů uvedlo odpověď s nejnižší týdenní hodinovou dotací. U otázky se našlo i 8 respondentů, kteří věnovali fotbalu 8 a více hodin týdně.

Otázka č. 8: Kolik Vám zbývá denně volného času?

Na otázku odpovědělo 106 respondentů z toho 84 uvedlo konkrétní časový údaj. Z nich mělo 51 respondentů denně 2-4 hodiny volného času. Více než 4 hodiny času mělo 23 hráčů a podle předchozích odpovědí se jednalo především o studenty. 10 respondentů mělo denně méně než dvě hodiny volného času.

V odpovědích, které neobsahovaly konkrétní časový údaj, se mnohokrát objevila velká denní nepravidelnost, která byla způsobena několika důvody. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Záleží na mnoha okolnostech, tou největší je práce. Někdy nemám volno ani hodinu a někdy mi zbývá volného času až 8 hodin.“ (R12)

„Záleží na ročním období a také na tom, jestli je výuka distanční nebo prezenční.“ (R77)

Otázka byla zařazena do dotazníku, aby si respondenti uvědomili, kolik jim zbývá denně volného času, ještě před zodpovězením otázky, zda by chtěli být trenérem, protože čas je pro roli trenéra jedním z nejdůležitějších faktorů.

4.5.2 Motivace pro pokračování v roli trenéra

Otázka č. 1: Chtěl byste po ukončení aktivní hráčské dráhy pokračovat v roli trenéra?

Obr. 7: Pokračování v roli trenéra po ukončení hráčské dráhy

Ze 109 respondentů by chtělo 68 pokračovat v roli trenéra po ukončení aktivní hráčské dráhy.

Otázka č. 2: Pokud jste odpověděl u otázky č. 1 Ne, z jakého důvodu?

Na otázku odpovědělo 36 respondentů. Nejčastější odpovědí byla nedůvěra respondentů ve vlastní povahové rysy a z toho vyplývající strach z problémů s autoritou u hráčů, a také nedostatečná míra trpělivosti. Tyto důvody uvedlo 13 respondentů. Pro příklad uvádím některé vybrané odpovědi:

„Nevidím se jako správný člověk, který by měl někoho něco učit nebo ho nějak vést.“(R29)

„Neměl bych na to dostatek nervů.“(R60)

„Neměl bych trpělivost s hráči.“(R47)

10 hráčů by role trenéra nebavila nebo by je nenaplňovala. 8 respondentů uvedlo časovou zaneprázdněnost, která v pěti případech souvisela s časově náročným zaměstnáním. Pro příklad jsou opět uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Není to něco, co bych chtěl dělat.“(R33)

„Pravděpodobný nedostatek volného času z důvodu zaměstnání.“(R58)

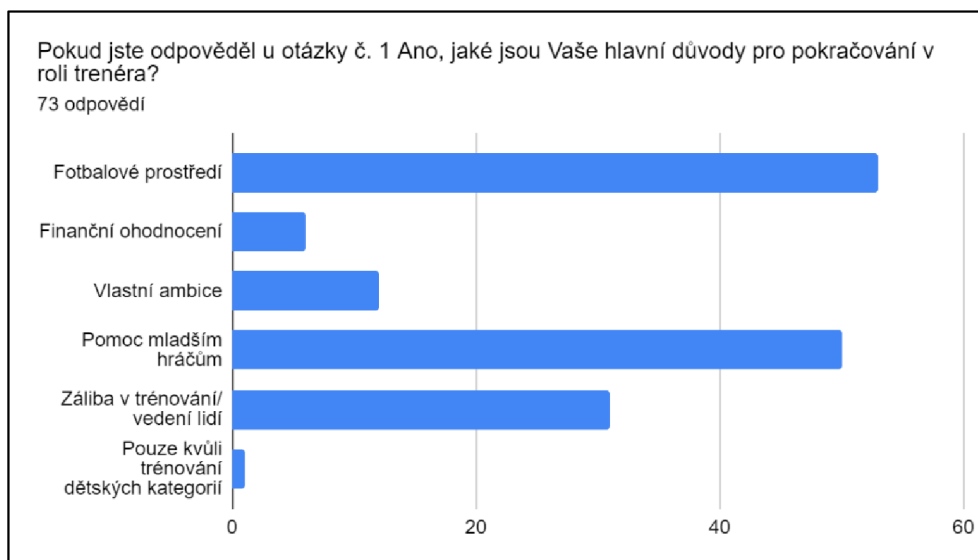
Dalšími důvody, které respondenti zmiňovali, byly: preference jiného sportu, preference jiné funkce ve fotbale, tendence opustit fotbalové prostředí, nízké ambice, jiné priority (rodina, koníčky), malá pravděpodobnost se uživit jen trénováním. Pro příklad jsou opět uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Nikdy mě to nelákalo a zatím neláká, spíše se mi zamlouvá vedoucí mužstva nebo manažerský post.“(R99)

„Mám i jiné koníčky, kterým bych se chtěl po fotbalové kariéře naplno věnovat.“(R100)

„Mám jiné cíle a role trenéra by mě sice bavila, ale vím, že bych to nedotáhl tak daleko, abych se tím mohl živit.“(R63)

Otázka č. 3: Pokud jste odpověděl u otázky č. 1 Ano, jaké jsou Vaše hlavní důvody pro pokračování v roli trenéra?

Obr. 8: Hlavní důvody pro pokračování v roli trenéra

U otázky mohli respondenti vybrat více odpovědí. Na otázku odpovědělo 73 hráčů a z nich 53 zaškrtnulo fotbalové prostředí. Kombinaci důvodů fotbalové prostředí a pomoc mladším hráčům uvedlo přes 42 % hráčů a jednalo se o nejčastější kombinaci. Zálibu v trénování nebo ve vedení lidí označilo jako hlavní důvody 31 respondentů. 6 hráčů zaškrtnulo finanční ohodnocení a pouze jeden z dotazovaných uvedl trénování dětských kategorií.

Otázka č. 4: Odůvodněte proč právě tento/tyto důvody z otázky č. 3?

Z 53 respondentů, kteří uvedli fotbalové prostředí, tento důvod zdůvodnilo 42 hráčů. 32 z nich ve svém zdůvodnění zmínilo velkou lásku k fotbalu a závislost na něm již od dětství. 8 respondentů uvedlo, že chtějí zůstat v kolektivu týmu. 2 hráči by chtěli pomáhat nadále klubu, ve kterém hráli. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Pokud se po většinu svého života věnuješ fotbalu, těžko ho můžeš opustit.“(R41)

„Mám fotbal velice rád a nedokážu si život bez sportu představit.“(R15)

„Kdybych přestal hrát aktivně fotbal, tak chci zůstat nablízku svému fotbalovému klubu a pomáhat mu jakýmkoliv způsobem.“(R61)

Z 50 respondentů, kteří odpověděli pomoc mladším hráčům, zdůvodnilo odpověď 36 hráčů. 20 z nich uvedlo, že by chtěli předat svoje získané zkušenosti mladším hráčům a vidět jejich pokrok. Mezi hráči by také mohli trénovat svoje děti. 8 hráčů argumentovalo tím, že z jejich zkušenosti je málo kvalitních trenérů, kteří umí pracovat s mladými hráči, a proto by hráčům chtěli pomoci. 6 z nich by hledalo nové fotbalové výzvy. 2 brali v mládí trenéra vždy jako svůj vzor a teď by chtěli být vzory oni. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Budu rád, když předám své fotbalové zkušenosti.“(R39)

„Když si zpětně vyhodnocuji práci trenérů, kteří nás vedli, vím, že se dala spousta věcí udělat jinak a lépe. Nechci, aby mladí hráči měli stejné problémy s trenérem jako jsem měl kdysi já.“(R84)

„Rád hledám nové výzvy a zajímalo by mě, jestli bych to vůbec zvládl.“(R108)

„Mladší hráči často potřebují někoho zkušeného, aby ho mohli mít jako vzor. Chtěl bych být pro hráče vzorem.“(R70)

31 hráčů označilo zálibu v trénování nebo vedení lidí a 24 z nich ji odůvodnilo. 12 respondentů uvedlo, že je naplňuje a baví práce s lidmi. 8 z respondentů by chtělo svým vedením pomáhat se zdokonalováním hráčů. 4 by hledali ve vedení lidí nové výzvy. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Protože, mě vždycky práce s lidmi bavila a naplňovala mě.“(R96)

„Pomáhat hráčům a zdokonalovat je pod svým vedením, by byl pro mě skvělý pocit. Sám jsem zatím v kariéře vždy ocenil lidi, kteří mi pomáhali a zlepšovali moje dovednosti.“(R27)

„Fotbal je koníček a je třeba dále v něm pokračovat. Trénování by byla výzva a nová věc.“(R110)

Odpověď: vlastní ambice, zdůvodnili 3 hráči. Všichni by si chtěli dokázat, že mají na to vést mužstvo a mít s ním kvalitní výsledky. Jeden uvedl, že by chtěl dosáhnout většího úspěchu, než se mu podařilo v kariéře hráče.

Na odpovědi finanční ohodnocení a pouze kvůli trénování dětských kategorií argumentovali 2 hráči:

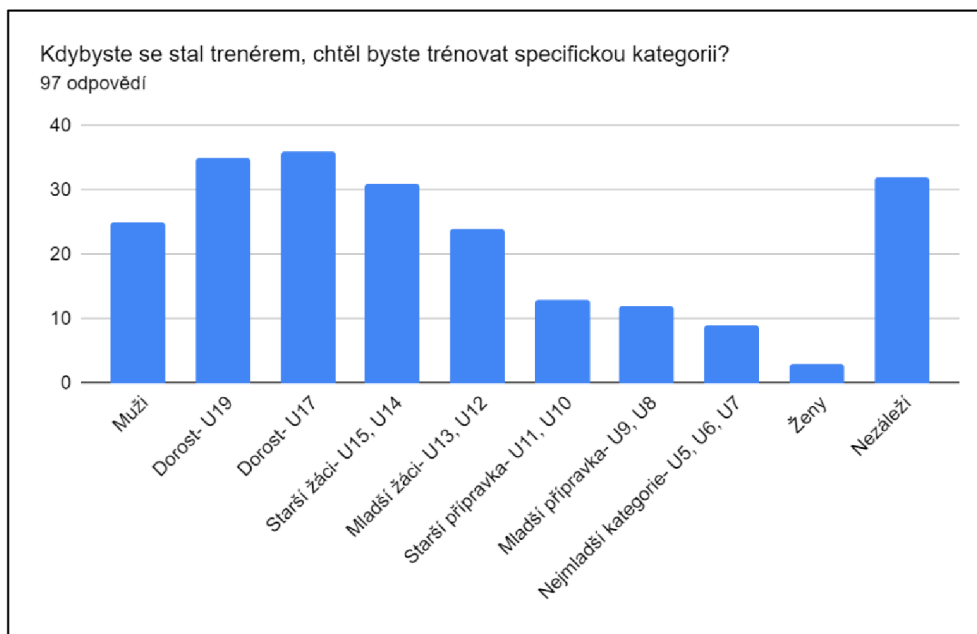
„Finanční přivýdělek by se mi hodil k mé profesi.“ (R79)

„Trénoval bych jen, abych vedl své děti ke sportu.“(R97)

Nejčastější 3 odpovědi byly: fotbalové prostředí, pomoc mladším hráčům a záliba v trénování nebo vedení lidí. Necelých 17 % hráčů uvedlo přesně tuhle kombinaci. Jeden z respondentů potom volbu zdůvodnil následovně:

„Rád bych svoje případné zkušenosti z fotbalové kariéry věnoval mladší generaci, aby případně prožila podobný fotbalový život. Mám rád vůni kabiny, atmosféru v týmu, rituály před zápasem, potkávání s kamarády a spoustu dalšího. Zná to asi každý fotbalový hráč, ať už je amatérský nebo profesionální. Rád bych vedl společnost lidí, kteří hrají fotbal za účelem pobavení a samozřejmě vítězství. Rád vedu kroužky pro děti a myslím, že by mně bavilo vést i starší generaci.“ (R31)

Otázka č. 5: Kdybyste se stal trenérem, chtěl byste trénovat specifickou kategorii?

Obr. 9: Výběr specifické kategorie k trénování

U otázky mohli respondenti zaškrtnout více odpovědí. Největší zájem byl o kategorie dorost – U17 v počtu 36 respondentů a dorost – U19 v počtu 35 respondentů. Třetině hráčů by vůbec nezáleželo na kategorii. Starší žaky – U15, U14 by chtělo trénovat 31 hráčů. Okolo 25 % byl zájem o muže a mladší žáky – U13, U12. Poté se už s každou věkově mladší kategorií počet respondentů zmenšoval. Nejmenším zájem byl však o trénování žen, kdy odpověď označili 3 respondenti.

Otázka č. 6: Pokud jste vybral některou kategorii v otázce č. 5, odůvodněte, proč právě tuto?

Respondenti, kteří označili variantu nejmladší kategorie, měli stejné důvody jako ti, kteří zaškrtnuli mladší a starší přípravy. Potvrzuje to i fakt, že 8 respondentů určilo kombinaci všech tří odpovědí, což je necelých 58 % z hráčů, kteří označili alespoň jednu z těchto kategorií. Hráči argumentovali čtyřmi důvody v téměř stejném poměru. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Lépe by se pracovalo s dětmi před pubertou.“(R23)

„U těch nejmenších jsou vidět největší pokroky.“(R29)

„Baví mě práce s dětmi, které si chtějí jen zahrát a nedbá se tolik na výsledek.“(R105)

„Chtěl bych začít od nejmenších a postupovat s nimi až do chlapů. Aby jim člověk vštěpoval základní věci, jak by si to představoval a měli to úplně zautomatizované.“(R106)

Všichni respondenti, kteří označili kategorii mladší žáci, zaškrtnli i odpověď starší žáci. Tyto kategorie odůvodnilo 19 hráčů a 16 z nich argumentovalo tím, že u hráčů v tomto věku může dojít k největšímu progresu, protože se podle nich jedná o nejlepší dobu k jejich rozvoji. 3 respondenti uvedli, že se jedná o nejlepší věk z hlediska morálky hráčů. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Je to kategorie kde si ještě úplně kluci neurčují vlastní pravidla a poslouchají rady svých trenérů.“(R44)

„S hráči se dobře pracuje, a navíc v tomto věku mají možnost svoje schopnosti po technické stránce pořád zdokonalovat. U starších hráčů je možné zlepšení už jen převážně z fyzického hlediska.“(R97)

„Fotbalisti v tomto věku již částečně disponují fotbalovým myšlením a je možné jej u nich rozvíjet + přetrvává silná motivace a velké odhodlání v práci na sobě.“ (R42)

„Chtěl bych pracovat s hráči, kteří již chápou, co to obnáší být fotbalista.“(R40)

Více než 84 % respondentů, kteří označili kategorii dorost – U17, zaškrtnli i dorost – U19. 22 hráčů by chtělo trénovat jen dorostenecké kategorie. 13 z nich uvedlo jako důvod přípravu hráčů na přechod do mužského fotbalu, který je pro hráče velmi důležitý. 6 hráčů uvedlo, že se jedná o krizový věk, ve kterém spousta nadějných fotbalistů končí a chtěli by tomu zabránit. 3 respondenti uvedli, že by chtěli trénovat dospělé hráče, ale nikoliv muže. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„V dorostu se hráči podle mě nejvíce formují a mohou se co nejlépe zdokonalovat. Proto bych jim chtěl pomoci a nejlépe připravit do A-týmu.“(R27)

„Myslím si, že v tomhle věku je právě důležité mladé hráče motivovat k tomu, aby je to bavilo.“(R34)

„Příprava do mužského fotbalu.“(R41)

19 respondentů označilo ve svých odpovědích kombinaci dorost – U17, dorost – U19 a muži. 13 z hráčů argumentovalo tím, že by chtěli pracovat s vyspělejšími a staršími hráči, protože se pak trenér může zabývat jen taktikou a zápasovou strategií. 6 hráčů upřednostňovalo tyto

kategorie z důvodu lepší domluvy a kolektivu. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Dorost nebo muže kvůli jejich vyspělosti.“(R37)

„V těchto kategoriích lze již více uplatnit taktiku ordinovanou trenérem.“(R58)

„Raději bych pracoval se staršími kategoriemi, kde už hráči většinou mají aspoň částečně osvojeny základní dovednosti jednotlivce a lze více pracovat na taktických a strategických věcech či provádět náročnější akce.“(R104)

Pouze muže označilo 6 respondentů. Důvodem byla vyšší divácká sledovanost zápasů a lepší finanční ohodnocení trenérů než u ostatních kategorií.

6 respondentů uvedlo, že by chtělo dostat jednu kategorii nejpozději v mladších žácích a tu vést až do mužů. 5 respondentů by chtělo trénovat tu kategorii, ve které budou hrát jejich děti.

Otázka č. 7: Jaké hlavní překážky vidíte pro pokračování v roli trenéra, nejen u Vás, ale i u ostatních hráčů?

Na otázku odpovědělo 68 respondentů a někteří napsali více než jednu překážku. 41 hráčů vidělo největší překážku ve velkém časovém vytížení, které může být zapříčiněno zaměstnáním, rodinou nebo jinými koníčky. 10 respondentů uvedlo, že největším problémem může být nesprávná osobnost trenéra, která by pak souvisela i s trenérovou nízkou autoritou. Další překážkou byla podle 6 hráčů absence trenérského vzdělání. 5 respondentů hledalo hlavní překážku ve velké konkurenci. 4 hráči uvedli, že je velmi obtížné se uplatnit tak, aby byl trenér adekvátně finančně ohodnocen. 2 hráči viděli problém v náročné domluvě s vedením klubu a nedostatečném vybavení k trénování. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Velká časová náročnost.“(R19)

„Absence trenérského vzdělání.“(R58)

„Vedení klubů a finanční ohodnocení. Peníze nejsou důvodem, proč jít trénovat, ale přeci jenom s trénováním dětí a samotnou přípravou tréninků tráví trenéři spoustu svého volného času a nějakou drobnou odměnu by si jistě zasloužili.“(R58)

„Obtížnost uplatnit se tam, kde bychom byli adekvátně finančně ohodnoceni. Dále také časová vytíženost, absence potřebných charakterových vlastností.“(R84)

Otázka č. 8: Je podle Vás obtížné uplatnit se jako profesionální fotbalový trenér v České republice? (hlavní pracovní poměr)

Tab. 4: Obtížnost uplatnění se jako profesionální fotbalový trenér v České republice

Je podle Vás obtížné uplatnit se jako profesionální fotbalový trenér v České republice? (hlavní pracovní poměr)	
Odpověď	Počet respondentů
Ano	67
Ne	8
Nevím	29

Podle 67 respondentů je obtížné se uplatnit jako profesionální fotbalový trenér v České republice. 8 hráčů uvedlo, že to obtížné není. 29 respondentů nevědělo.

Otázka č. 9: Pokud jste odpověděl u otázky č. 8 Ano, z jakého důvodu?

Na otázku odpovědělo 66 respondentů a někteří napsali více než jeden důvod. 48 respondentů uvedlo, že důvodem je velká konkurence. V České republice je podle nich málo míst a hodně kvalitních trenérů. 20 se ztotožňovalo s názorem, že je potřeba mít dobré kontakty, protože bez nich se do velkého fotbalu u nás nemůžete dostat. 15 se domnívalo, že na profesionální trenéry jsou kladeny velké nároky na vzdělání. 5 popsalo, že je velmi těžké dostat se na úroveň, kde finanční ohodnocení pokryje všechny trenérové výdaje. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Je zde velká konkurence na málo míst.“(R2)

„Bez kontaktů a známých se nějak vysoko nedostanete.“(R15)

„Vysoké požadavky na profesionálního trenéra.“(R95)

„Málo kdo se dostane na úroveň, na které by mu příjem z trénování pokryl veškeré výdaje.“(R17)

Otázka č. 10: Je podle Vás obtížné uplatnit se jako amatérský fotbalový trenér v České republice? (vedlejší pracovní poměr)

Tab. 5: Obtížnost uplatnění se jako amatérský fotbalový trenér v České republice

Je podle Vás obtížné uplatnit se jako amatérský fotbalový trenér v České republice? (vedlejší pracovní poměr)	
Odpověď	Počet respondentů
Ano	5
Ne	91
Nevím	11

Podle 91 respondentů není obtížné se uplatnit jako amatérský fotbalový trenér v České republice. 5 hráčů uvedlo, že to obtížné je. 11 respondentů nevědělo.

Otázka č. 11: Pokud jste odpověděl u otázky č. 10 Ano, z jakého důvodu?

Všech 5 respondentů zdůvodnilo svoje tvrzení, ale 2 z nich nepochopili otázku a popsali, proč je obtížné být amatérským trenérem, a ne se uplatnit jako amatérský trenér. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Je velmi těžké to časově spojit se zaměstnáním.“(R18) (nepochopená otázka)

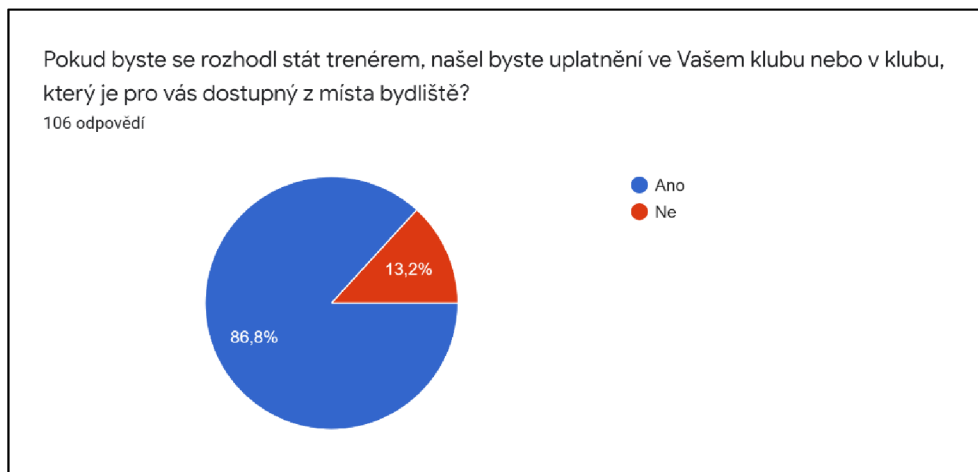
„Časová náročnost.“(R89) (nepochopená otázka)

„O každé místo, kde si dotyčný může přivydělat, je zájem.“(R91)

„Vysoké nároky v některých amatérských klubech.“(R32)

„I na trenéra na amatérské úrovni mohou být kladeny vysoké nároky.“(R109)

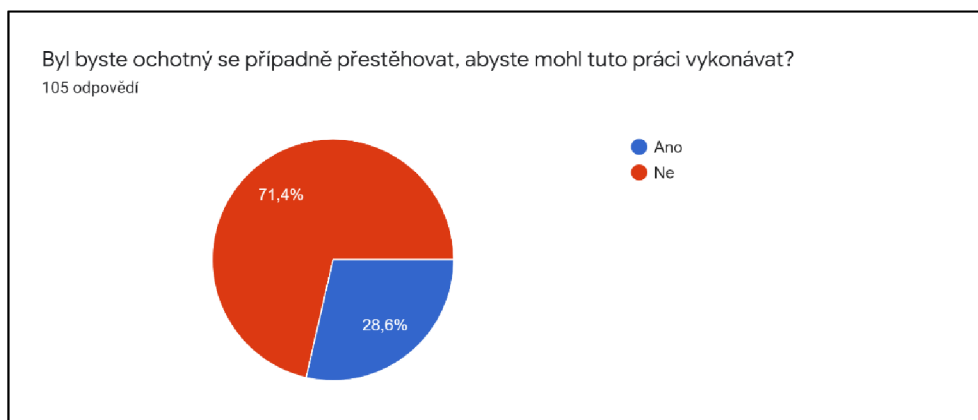
Otázka č. 12: Pokud byste se rozhodl stát trenérem, našel byste uplatnění ve Vašem klubu nebo v klubu, který je pro vás dostupný z místa bydliště?

Obr. 10: Uplatnění v klubu hráče nebo klubu dostupném z místa bydliště

Na otázku odpovědělo 106 respondentů. 92 by našlo uplatnění v jejich současném klubu nebo klubu dostupném z místa bydliště.

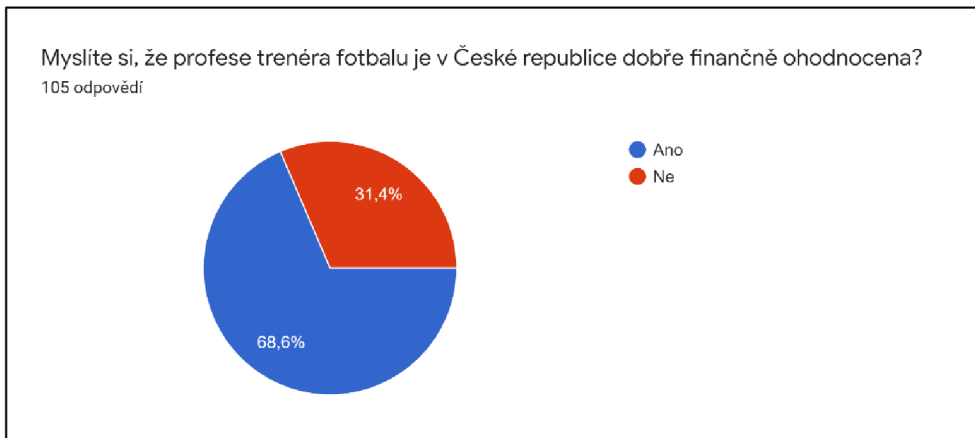
Otázka č. 13: Byl byste ochotný se případně přestěhovat, abyste mohl tuto práci vykonávat?

Obr. 11: Přestěhování se kvůli práci trenéra

Na otázku odpovědělo 105 respondentů. 75 by se kvůli práci trenéra nebylo ochotno přestěhovat.

Otázka č. 14: Myslíte si, že profese trenéra fotbalu je v České republice dobře finančně ohodnocena?

Obr. 12: Kvalita finančního ohodnocení trenérské profese v České republice

Na otázku odpovědělo 105 respondentů. 72 si myslelo, že profese trenéra je dobře finančně ohodnocena. 33 hráčů bylo opačného názoru.

Otázka č. 15: Pokud jste odpověděl u otázky č. 14 Ne, z jakého důvodu?

32 hráčů odůvodnilo svoji odpověď. 15 z nich uvedlo, že vynaložené úsilí neodpovídá platovému ohodnocení. 10 respondentů vysvětlilo, že plat v nejvyšší lize je vcelku dobrý, ale plat trenérů mládeže a nižších lig je velmi špatný. 7 se domnívalo, že finance jsou věnovány spíše hráčům než trenérům. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Myslím, že vynaložené úsilí neodpovídá platovému ohodnocení.“(R2)

„Zajímavé peníze jsou pouze v 1.lize.“(R105)

„Hlavní finanční pozornost je věnována hráčům.“(R42)

Otázka č. 16: Myslíte si, že profese trenéra je časově náročná?**Tab. 6: Časová náročnost trenérské profese**

Myslíte si, že profese trenéra je časově náročná?	
Odpověď	Počet respondentů
Ano	93
Ne	4
Nevím	11

Na otázku odpovědělo 108 respondentů. 93 si myslelo, že profese trenéra je časově náročná. 4 uvedli, že profese není časově náročná. 11 respondentů nevědělo.

Otázka č. 17: Pokud jste odpověděl u otázky č. 16 Ano, z jakého důvodu?

Na otázku odpovědělo 87 hráčů a někteří uvedli více důvodů. Přes 92 % hráčů vidělo časovou náročnost obzvláště v přípravě na tréninky a na zápasy. 10 jedinců uvedlo, že časově náročné je dojíždění a samotné vedení tréninků a zápasů. 12 respondentů argumentovalo, že úspěšný trenér musí věnovat fotbalu 24 hodin denně a být neustále připraven něco řešit. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Příprava na trénink zabere spoustu času, už jenom z hlediska sestavení tréninku, a aby to hráčům pomohlo se zdokonalovat. Příprava na zápas je také velmi časově náročná. Trenér musí sledovat zápasy protihráčů, sestavit správné taktiky a správné sestavy.“(R70)

„Čas strávený na tréninku, zápasech i dojíždění.“(R103)

„Příprava tréninků bývá častokrát časově náročnější než trénink samotný. Jenom trenér na amatérské úrovni může strávit trénováním i 20 hodin týdně (tréninky, zápas, cestování + příprava na tréninky).“(R84)

„Trenér se musí neustále vzdělávat v tréninkových plánech a řádně se na tréninky připravovat. Také musí neustále přemýšlet nad tím, jak by svůj tým zlepšil.“(R27)

Otázka č. 18: Myslíte si, že profese trenéra je psychicky náročná?**Tab. 7: Psychická náročnost trenérské profese**

Myslíte si, že profese trenéra je psychicky náročná?	
Odpověď	Počet respondentů
Ano	79
Ne	14
Nevím	15

Na otázku odpovědělo 108 respondentů. 79 uvedlo, že profese trenéra je psychicky náročná. 14 se domnívalo, že profese není psychicky náročná a 15 respondentů nevědělo.

Otázka č. 19: Pokud jste odpověděl u otázky č. 18 Ano, z jakého důvodu?

Na otázku odpovědělo 76 hráčů a někteří uvedli více důvodů. 48 se shodlo, že důvodem je tlak vyvíjený na trenéra zejména diváky a vedením týmu, především s očekáváním kvalitních výsledků týmu. 17 argumentovalo tím, že trenér má zodpovědnost za celý tým a v případě problémy musí řešit právě on. 15 odůvodnilo, že každá práce s lidmi je náročná na psychiku. Příkladem může být nekázeň hráčů nebo jejich špatný přístup k tréninku. Podle respondentů jsou tyto důvody zejména u mládežnických kategorií. 9 odpovědělo, že trenérská profese je velmi nejisté zaměstnání a trenér může přijít o zdroj obživy ze dne na den. 5 uvedlo, že profese trenéra je časově velmi náročná, a proto mu pak nezbyvá prostor na vlastní rodinu, a tím může docházet k tlaku na něj ze strany rodiny. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Neustálý nátlak od fanoušků a vedení klubu.“ (R30)

„Trenér nese odpovědnost za tým.“ (R13)

„Když se týmu nedaří, tak může přijít o práci, u nás je to normální, že prohraje pár zápasů a přijde o práci.“ (R85)

„Je to práce v lidmi a ta je vždycky složitá na psychiku.“ (R60)

„Trenér tráví svou práci velké množství času a tím může zanedbávat svoji rodinu. Poté může docházet k tlaku od jeho ženy.“ (R81)

Otázka č. 20: Myslíte si, že profese trenéra je fyzicky náročná?**Tab. 8: Fyzická náročnost trenérské profese**

Myslíte si, že profese trenéra je fyzicky náročná?	
Odpověď	Počet respondentů
Ano	15
Ne	83
Nevím	9

Na otázku odpovědělo 107 respondentů. 83 uvedlo, že profese trenéra není fyzicky náročná. 15 se domnívalo, že profese je fyzicky náročná a 15 respondentů nevědělo.

Otázka č. 21: Pokud jste odpověděl u otázky č. 20 Ano, z jakého důvodu?

Na otázku odpovědělo 14 respondentů. 8 z nich uvedlo, že se trenér naplno zapojuje do tréninků a názorně ukazuje hráčům daná cvičení. 6 odpovědělo, že profese fyzicky náročná primárně není, ale kdo ji chce vykonávat správně, tak musí jít hráčům příkladem a neustále pracovat na své fyzické zdatnosti. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Trenér se zapojuje do tréninků na hřišti a názorně ukazuje cviky během tréninků.“(R46)

„Trenér se musí stále udržovat v nějaké fyzické kondici, aby držel krok s hráči a byl pro ně správným vzorem a příkladem.“(R72)

Otázka č. 22: Co by podle Vás mohlo motivovat fotbalové hráče pro pokračování v roli trenéra po skončení aktivní sportovní dráhy?

Na otázku odpovědělo 97 respondentů a někteří navrhovali více možností. 56 hráčů uvedlo, že by hráče mohlo motivovat finanční ohodnocení. 27 hráčů se domnívalo, že největší motivací by mohla být pomoc jejich klubu. 24 respondentů uvedlo: pomoc mladým hráčům a předání nabitých zkušeností. Podle 22 hráčů je to: fotbalové prostředí a láska ke sportu. 15 odpovědělo, že možnou motivací by byl případný úspěch, kterého nedosáhli v hráčské kariéře. 10 navrhlo trénování jejich dětí. Podle 5 respondentů by to mohl být vlastní osobnostní rozvoj. Pro příklad jsou uvedeny některé vybrané odpovědi:

„Každý hráč je absolutně jiný než ten druhý. U jednoho je to samozřejmost, že chce pokračovat, protože fotbal je pro něho vše. U dalšího to může být třeba lákavé finanční ohodnocení.“(R72)

„U amatérských soutěží je to chuť k fotbalu a zůstat v kolektivu s kamarády. U těch profesionálních soutěží jde o chuť k fotbalu, ale také o peníze.“(R97)

„Práce v oblíbeném klubu nebo touha být neustále ve fotbalovém prostředí.“(R59)

„Chuť získávat úspěchy i z pozice trenéra.“(R34)

„Trénování jejich dětí.“(R10)

„Sebevzdělávání a kariérní posun na vyšší fotbalová patra.“(R41)

4.5.3 Zodpovězení výzkumných otázek pomocí získaných výsledků

V této podkapitole jsou předloženy odpovědi na výzkumné otázky pomocí získaných výsledků. Všechny odpovědi jsou vyjádřené procentuálně.

Výzkumné otázky

VO1: Chtějí se hráči fotbalu po skončení jejich aktivní sportovní kariéry stát trenéry?

Z odpovědí vyplývá, že přes 62 % hráčů by se chtělo po skončení aktivní kariéry stát trenérem. Ze 109 respondentů výzkumu je to 68 hráčů. Naopak 41 fotbalistů by se trenérem z různých důvodů stát nechtělo.

Výsledky mohou být lehce zkresleny, jelikož přes 48 % respondentů byli stále studenti, je tedy možné předpokládat, že se jejich rozhodnutí může po nástupu do zaměstnání změnit. Dalším faktorem, který může dané výsledky lehce zkreslovat je skutečnost, že průměrný věk respondentů v době výzkumu byl 24 let a podle Jansy (2012) je přibližný věk, kdy končí fotbalisté kariéru okolo 36 let, proto je také možné předpokládat, že se postoje hráčů mohou postupem let měnit.

VO2: Z jakých důvodů hráči fotbalu po ukončení své sportovní kariéry nechtějí pokračovat v roli trenéra?

Necelých 38 % fotbalistů uvedlo, že se trenéry po ukončení sportovní kariéry stát nechtějí. Ze 41 respondentů svoji odpověď zdůvodnilo 36.

Nejčastějším uváděným důvodem byla nedůvěra k vlastním povahovým rysům, kde respondenti uváděli především nedostatečnou trpělivost nebo strach z toho, že nebudou mít autoritu u hráčů. Tento důvod uvedlo přes 36 % fotbalistů. Dalším častým důvodem bylo, že by je role trenéra nebavila a nenaplňovala by je. To uvedlo přes 27 % respondentů. Přes 22 % fotbalistů by roli trenéra nechtělo dělat z důvodu velké časové náročnosti, kterou tato funkce obnáší. U necelých 15 % respondentů byly pak odpovědi velmi různorodé. Respondenti uváděli tyto důvody: preference jiného sportu, preference jiné funkce ve fotbale, tendence opustit fotbalové prostředí, nízké ambice, jiné priority (rodina, koníčky), malá pravděpodobnost se uživit jen trénováním.

Otázka však nebyla položena jen fotbalistům, kteří se trenéry stát nechtějí, ale ve výzkumu byli dotazováni i ti, kteří se trenéry stát chtějí. U těch bylo zjišťováno, jaké hlavní překážky vidí pro pokračování v roli trenéra, nejen u nich, ale i u ostatních hráčů. Na otázku odpovědělo 68 respondentů.

Nejvíce hráčů zvolilo jako hlavní překážku velké časové vytížení, které je podle nich zapříčiněno zaměstnáním, koníčky nebo rodinou. Tuto překážku uvedlo přes 60 % hráčů. Necelých 15 % fotbalistů se domnívalo, že největším problémem je nehodící se osobnost na funkci trenéra. Jako další nejčastější překážku hráči zmiňovali absenci trenérského vzdělání. Procentuálně to bylo necelých 9 %. Přes 7 % vidělo překážku ve velké konkurenci. Zbylí hráči pak například uvedli neadekvátní finanční ohodnocení, náročnou domluvu s vedením klubu nebo nedostatečné vybavení k trénování.

VO3: Které okolnosti mohou přispět ke zvýšení zájmu hráčů o vykonávání role trenéra?

U otázky mohli hráči odpovědět i více okolností, které by vedly ke zvýšení zájmu hráčů o trenérskou funkci.

Nejvíce hráčů se shodlo, že ke zvýšení zájmu by vedlo vyšší nebo alespoň nějaké finanční ohodnocení. Tento názor mělo necelých 58 % respondentů. Dále se necelých 28 % fotbalistů domnívalo, že by pomohli vazby hráčů k nějakému týmu, ve kterém například vyrůstali. Hráči pak podle nich budou chtít klubu i nadále pomáhat. Přes 24 % respondentů uvedlo, že ke zvýšení zájmu o funkci trenéra může hráče vést předání jejich získaných zkušeností a pomoc mladým hráčům. Přes 22 % fotbalistů se domnívalo, že je to právě láska k fotbalu a celkově ke sportu, která může vést k tomu, že se hráči trenéry stanou. Necelých 16 %

respondentů uvedlo, že podle nich může zvýšit zájem o danou trenérskou funkci skutečnost, že hráči budou chtít v této funkci dosáhnout úspěchu, kterého nedosáhli v hráčské kariéře. Několik fotbalistů pak uvedlo, že by trenérskou funkci dělali jen za předpokladu, že by trénovali vlastní děti. Tento názor sdílelo přes 10 % respondentů. V poslední řadě 5 % uvedlo, že by je k trénování vedla možnost vlastního osobnostního rozvoje.

Dále bylo zjištěno i jaké je povědomí hráčů o náročnosti trenérské funkce. Výzkum zjišťoval, zda je podle respondentů profese náročná časově, psychicky a fyzicky.

Tab. 9: Časová náročnost trenérské profese

Myslíte si, že profese trenéra je časově náročná?	
Odpověď	Procento respondentů
Ano	86 %
Ne	4 %
Nevím	10 %

Respondentů, kteří odpověděli, že trenérská profese je časově náročná bylo 86 %, že časově náročná není byla přesvědčena 4 %. Zbýlých 10 % nevědělo.

Hráči uváděli tyto důvody, proč je profese trenéra časově náročná: příprava na tréninky a na zápasy, dojíždění a vedení tréninků a zápasů, práce vyžaduje soustředěnost 24 hodin denně.

Tab. 10: Psychická náročnost trenérské profese

Myslíte si, že profese trenéra je psychicky náročná?	
Odpověď	Procento respondentů
Ano	73 %
Ne	13 %
Nevím	14 %

Respondentů, kteří odpověděli, že trenérská profese je psychicky náročná, bylo 73 %, že psychicky náročná není bylo přesvědčeno 13 %, zbylých 14 % nevědělo.

Hráči uváděli tyto důvody, proč je profese trenéra psychicky náročná: tlak vyvíjený od diváků a vedení týmu, zodpovědnost za tým, práce s lidmi, nejisté zaměstnání, tlak ze strany rodiny z důvodu velkého časového vytížení.

Tab. 11: Fyzická náročnost trenérské profese

Myslíte si, že profese trenéra je fyzicky náročná?	
Odpověď	Procento respondentů
Ano	14 %
Ne	78 %
Nevím	8 %

Respondentů, kteří odpověděli, že trenérská profese není fyzicky náročná bylo 78 %, že fyzicky náročná je bylo přesvědčeno 14 %, zbylých 8 % nevědělo.

Hráči uváděli tyto důvody, proč je profese trenéra fyzicky náročná: trenér se zapojuje do tréninků, trenér musí jít fotbalistům příkladem a musí neustále pracovat na své kondici.

5 Diskuse

Kapitola zahrnuje závěrečnou interpretaci výsledků analýzy dat.

V Kraji Vysočina a Jihomoravském kraji se na výzkumu podílelo přesně 110 mužů. Všichni muži byli hráči fotbalu a v průběhu výzkumu aktivními účastníky těchto soutěží: Divize, Krajský přebor, 1.A třída, 1.B třída, II. třída OP, III. třída OS a IV. třída OS. Od hráčů z každé soutěže jsem získal několik odpovědí a celková návratnost dotazníků byla 22 %. Výzkumný vzorek byl obsáhlý, a proto by výsledky měly být relevantní.

V šetření byli dotazováni pouze hráči ze sedmi nejnižších lig v České republice. Lze tedy předpokládat, že se fotbalem nikdo z nich neživil, a přesto se podle odpovědí ukázalo, že průměrně hráči věnovali fotbalu přes 4 a půl hodiny týdně. Následně jsem výsledek porovnal s odpověďmi na otázku týkající se denního volného času. Zde vyšlo, že hráči měli průměrně okolo 3 hodin volného času denně, což vychází přibližně na 21 hodin týdně. Ve výsledku můžeme konstatovat, že respondenti věnovali fotbalu takřka čtvrtinu svého volného času (procentuálně se jednalo o 23,5 % volného času).

Z výzkumu dále vyplynulo, že se hráči fotbalu věnovali průměrně 15 let. Tohle tvrzení by samo o sobě nebylo nijak zajímavé, kdybychom si neuvědomili skutečnost, že průměrný věk našich respondentů byl 24 let. Z toho tedy vyplývá, že hráči věnovali fotbalu více než polovinu jejich života. Tento fakt by mohl úzce souviset i s odpověďmi hráčů, kteří by se v budoucnu chtěli stát trenéry, na otázku, co je k tomu vede. Jejich nejčastějšími argumenty totiž byly láska k fotbalu a možnost zůstat ve fotbalovém prostředí. Vášeň k fotbalu je podle jejich slov neutuchající záležitostí a stejného názoru bylo 72 % dotazovaných. Z toho vyvozují závěr, že více než 48 % respondentů vnímá fotbal jako již součást jejich života a jen těžko si život bez něj dokážou představit.

V otázce týkající se specifické kategorie si měli hráči vybrat, kterou věkovou kategorii fotbalistů by chtěli trénovat za předpokladu, že se trenéry stanou. Respondenti mohli zvolit i více odpovědí. Kategorii muži však označilo jen necelých 26 % hráčů. Tuto kategorii samotnou bez žádné další označilo jen 8 % respondentů, a to je po kategoriích fotbalistů do 11 let a kategorie žen vůbec nejméně označovaná odpověď. Podle jejich odůvodnění lze říct, že hráči by raději chtěli trénovat, vychovávat a zdokonalovat mladé talenty než pracovat s již hotovými fotbalisty. Nejvíce pak hráči preferovali kategorie dorostenecké.

Dotazník také zjišťoval názor na uplatnění fotbalových trenérů v České republice na úrovni profesionální i amatérské. Více než 64 % respondentů se domnívalo, že je složité uplatnit se jako profesionální fotbalový trenér. Necelých 8 % hráčů pak bylo opačného názoru. Spíše než tahle zjištění je zajímavý fakt, že takřka třetina hráčů neměla povědomí o tom, zda je uplatnění obtížné nebo ne, a proto zvolila variantu nevím. Jednalo se o více než 27 % respondentů. Nejspíš byla důvodem skutečnost, že pouze 2 hráči si profesionální soutěž zahráli. Na amatérské úrovni pak přes 86 % hráčů uvedlo, že uplatnění obtížné není a pouze necelých 5 % odpovědělo, že ano.

Pokud by se hráči rozhodli stát trenéry, tak by podle 86 % z nich našli uplatnění v jejich současném klubu nebo v klubu, který je pro ně dostupný z místa bydliště. To potvrzují i jejich odpovědi na otázku, zda je podle nich obtížné se uplatnit jako amatérský fotbalový trenér, kde stejně vysoké procento hráčů uvedlo, že není.

Přestěhovat se kvůli práci trenéra by bylo ochotno necelých 29 % respondentů. Otázka nebyla blíže specifikována, zda by se jednalo o hlavní nebo vedlejší pracovní poměr, ale přepokládám, že hráči spíše počítali s funkcí amatérského trenéra v kontextu celého dotazníku. Když si tedy uvědomíme, že se 62 % hráčů chtělo stát po konci kariéry trenéry, tak necelá polovina, která by byla ochotna se kvůli této funkci přestěhovat, není vůbec nízké číslo.

Většina hráčů uvedla, že je trenérská profese dobře finančně ohodnocena. Konkrétně to bylo přes 68 % respondentů. Normálně by to nebylo nijak zajímavé zjištění, ale pokud si uvědomíme fakt, že přes 57 % respondentů uvedlo, že pro zvýšení zájmu o trenérskou funkci by bylo potřeba větší nebo alespoň nějaké finanční ohodnocení, tak přicházíme ke sporu mezi trenéry amatérskými a profesionálními. Zatímco ti profesionální jsou podle většiny hráčů zaplaceni dobře, tak ti amatérští to mnohdy dělají zadarmo nebo za velmi nízké finanční ohodnocení.

6 Závěr

Bakalářská práce pojednávala o motivaci fotbalových hráčů pro pokračování v roli trenéra po ukončení aktivní sportovní činnosti. Tato bakalářská práce měla seznámit čtenáře s kolektivním sportem jménem fotbal, jeho historií a stručnými pravidly. Dále měla charakterizovat sportovního trenéra – vymezit role, určit osobnost, shrnout požadavky na jeho práci a popsat jeho následné hodnocení. V poslední řadě se měla zaměřit na ukončení aktivní sportovní činnosti fotbalistů a jejich následné motivace k tomu stát se trenérem.

Cílem bakalářské práce bylo zjistit, zda se hráči fotbalu po skončení jejich aktivní sportovní kariéry chtějí stát trenéry. Z jakých důvodů se hráči trenéry stát nechtějí a které okolnosti by mohli přispět ke zvýšení zájmu hráčů o trenérskou funkci.

První kapitola teoretické části seznamuje čtenáře s charakteristikou fotbalu. Druhá kapitola se zaměřuje na sportovní trenérství.

Výzkumná část se věnovala metodologii a analýze dat. Byl stanoven výzkumný cíl, výzkumné otázky, popsán výzkumný soubor a stanovena metodika práce. Během analýzy dotazníků byly postupně zodpovídaný výzkumné otázky. Výzkum byl vyhodnocen pomocí kvantitativní statistické analýzy dat a kvalitativního vstupního kódování. Dohromady se šetření zúčastnilo 110 respondentů. Jednalo se o aktivní fotbalové hráče z Kraje Vysočina a Jihomoravského kraje. Výzkumným nástrojem byl polostrukturovaný dotazník.

Všeobecné závěry jsou takové, že ze 109 hráčů by se po skončení jejich aktivní kariéry chtělo stát trenéry 68 z nich. Opačného názoru bylo 41 hráčů, kteří jako hlavní jejich důvody uvedli: nedůvěra ve své povahové rysy, práce trenéra by je nebavila a nenaplňovala, velká časová náročnost, preference jiného sportu, preference jiné funkce ve fotbale, nízké ambice, jiné priority nebo tendenci opustit fotbalové prostředí.

Většina respondentů se pak shoduje na tom, že pro zvýšení zájmu hráčů o trenérskou funkci by bylo potřeba větší nebo alespoň nějaké finanční ohodnocení. Další respondenti potom uvedli, že ke zvýšení zájmu o funkci by mohly vést vazby hráčů k určitému klubu nebo tendence předání nabytých zkušeností mladým hráčům.

Čas strávený na této bakalářské práci byl pro mě v mnoha ohledech přínosný. Nabyl jsem spoustu zajímavých vědomostí o dané

ZÁVĚR

problematice a zjistil řadu nových informací. Doufám, že zjištěné výsledky bakalářské práce budou pro čtenáře přínosné.

Analýza dat pro mě byla v mnohém překvapivá a velice zajímavá. Získané informace přinesly spoustu pozoruhodných odpovědí, ale otevřely i nové otázky týkající se této problematiky. Všem respondentům bych chtěl poděkovat za spolupráci.

Použité zdroje

Seznam literatury:

- BADDIEL, Ivor. *Zelená je tráva fotbal to je hra*. Havlíčkův Brod: Fragment, 2003. ISBN 80-7200-786-6.
- CATTELL, R. B. *The Scientific Analysis of Personality*. Harmondsworth: Penguin Books, Harmondsworth, 1967.
- GIFFORD, Clive. *Fotbal: obrazový průvodce nejkrásnější hrou*. Praha: Svojtka & Co., 2002. ISBN 80-7237-476-1.
- GIFFORD, Clive. *Fotbalová encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2008. ISBN 978-80-7352-972-7.
- HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9.
- HORNBY, Hugh. *Fotbal: [dějiny fotbalu od jeho úplných začátků až k poslednímu finále mistrovství světa]*. 2. vyd. Praha: Fortuna Print, 2003. Vidět - poznat - vědět (Fortuna Print). ISBN 80-732-1097-5.
- JANSA, Petr, Zdeněk HELUS a Hana VÁLKOVÁ. *Pedagogika sportu*. 2012. ISBN 978-802-4620-268.
- JANSA, Petr. *Pedagogika sportu*. Vydání druhé. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-802-4639-864.
- KOVÁŘ, K. a P. JANSA. *Etické aspekty trenérské profese*. In sborník „Sport a kvalita života“. Brno: MU FSPS, 2009, s. 57 – 58. ISBN 978-80-210-5006-8.
- KUREŠ, Jiří. *Pravidla fotbalu: platná od 1. 8. 2020*. Praha: Olympia, 2020. ISBN 978-80-7376-604-7.
- NAKONEČNÝ, Milan. *Motivace lidského chování*. Praha: Academia, 1996. ISBN 80-200-0592-7.
- PROVAZNÍK, Vladimír a Růžena KOMÁRKOVÁ. *Motivace pracovního jednání*. 2. přeprac. vyd. Praha: Oeconomica, 2004. ISBN 978-80-2450-7033.
- SEKOT, Aleš. *Sociologie v kostce*. 2., rozš. vyd. Brno: Paido, 2004. ISBN 80-7315-077-8.
- SMÉKAL, Vladimír. *Pozvání do psychologie osobnosti: člověk v zrcadlení [i.e. zrcadle] vědomí a jednání*. 3., opr. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2009. Studium (Barrister & Principal). ISBN 978-80-87029-62-6.

POUŽITÉ ZDROJE

- STAFFORD, Ian, ed. *Coaching children in sport*. London: Routledge Taylor & Francis Group, 2011. ISBN 978-0-415-49391-8.
- SVOBODA, Bohumil. *Pedagogika sportu*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0156-7.
- SVOBODA, Bohumil. *Pedagogika sportu*. 2. vyd. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1358-1.
- ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901-2001: [oficiální publikace Českomoravského fotbalového svazu]*. Praha: Olympia, 2000. ISBN 80-7033-190-9.
- TOD, David, Joanne THATCHER a Rachel RAHMAN. *Psychologie sportu*. Praha: Grada, 2012. Z pohledu psychologie. ISBN 9788024739236.
- TURECKIOVÁ, Michaela. *Řízení a rozvoj lidí ve firmách*. Praha: Grada, 2004. Psyché (Grada). ISBN 80-247-0405-6.
- VALLERAND, R.J. a R.e. THILL. *Introduction à la psychologie de la motivation*. Laval, Canada: Vigot, 1993. ISBN 2711497577.
- VOTÍK, Jaromír, Jiří ZALABÁK, Marta BURSOVÁ a Petra ŠRÁMKOVÁ. *Fotbalový trenér: základní průvodce tréninkem*. Praha: Grada, 2011. Sport extra. ISBN 978-80-247-3982-3.

Online zdroje:

- FIALA, J. Informační systém Masarykovy univerzity [online]. 29. 3. 2010 [cit. 2021-04-30]. Motivace. Dostupné z: <https://is.muni.cz/do/1499/el/estud/fsps/js09/sybus/web/pdf/4.5.Motivace.pdf>
- International sport coaching framework* [online]. Version 1.2. Champaign: Human Kinetics, 2013 [cit. 2021-5-30]. ISBN 978-1-4504-7127-5. Dostupné z: <https://www.icce.ws/assets/files/isfcf-1.2-10-7-15.pdf>
- JANÍKOVÁ, Marcela, Vladimír JŮVA a Jan CACEK. Sportovní trenér: vymezení profese a její různé podoby a problémy. *Orbis Scholae* [online]. 2019, 13(1), 63-85 [cit. 2021-4-27]. ISSN 18024637. Dostupné z: doi:[10.14712/23363177.2019.14](https://doi.org/10.14712/23363177.2019.14)
- KADLČÍK, Jiří. *Sportovní kariéra, její ukončení a proces adaptace do post-sportovního života bývalých vrcholových sportovců vybraných sportů v ČR* [online]. Praha, 2008 [cit. 2021-04-26]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/135180/>>. Vedoucí práce I. Slepíčková; oponent práce M. Waic, A. Sekot Disertační práce. Univerzita Karlova v Praze

- Motivace, motivování a motivační teorie. *ManagementMania.com* [online]. © 2011-2016, 7. 5. 2019 [cit. 2021-4-25]. Dostupné z: <<https://managementmania.com/cs/motivace-a-motivovani>>
- OSIČKOVÁ, Ludmila. *Sebepojetí a osobnost trenéra jako pedagoga* [online]. Brno, 2015 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/t7r0x/>>. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Petr Sucháček.
- PALACKÁ, Marcela. *Projekt zvýšení mimomzdové motivace zaměstnanců firmy Media s. r. o.* [online]. Olomouc, 2011 [cit. 2021-03-18]. Dostupné z: <<https://theses.cz/id/ifo1n5/>>. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta. Vedoucí práce PhDr. Veronika Gígalová.
- SOCHOROVÁ, Nikola. *Nároky na osobnost trenéra v tenise* [online]. Praha, 2017 [cit. 2021-4-28]. Dostupné z: <<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/177227/>> Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu, Management. Vedoucí práce Janák, Vladimír.
- URBANOVÁ, Zuzana. *Výchovné působení fotbalových trenérů mládeže* [online]. Brno, 2015 [cit. 2021-04-30]. Dostupné z: <<https://theses.cz/id/q6b47n/>>. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Mgr. Michal Šimáně, Ph.D.

Příloha A Dotazník

**Dotazník k bakalářské práci: Motivace
fotbalových hráčů pro pokračování v roli
trenéra po ukončení aktivní sportovní
činnosti**

**M U N I
S P O R T**

*Vážení respondenti,
Obracím se na Vás s žádostí o vyplnění otazníku, který poslouží jako podklad k mé bakalářské práci na téma „Motivace fotbalových hráčů pro pokračování v roli trenéra po ukončení aktivní sportovní činnosti“. Děkuji Vám za vaše odpovědi.*

A. Osobní údaje

Zatrhňte odpověď nebo dopište:

A1/ Jaký je Váš věk?

..... let

A2/ Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání:

- a) SŠ
- b) VOŠ
- c) VŠ (Bc., Mgr. i jiné) sportovního zaměření
- d) VŠ (Bc., Mgr. i jiné) nespportovní

A3/ Jaké je Vaše zaměstnání?

- a) Student
- b) Nezaměstnaný
- c) Pracovní poměr na plný úvazek
- d) Pracovní poměr na zkrácený úvazek
- e) OSVČ
- f) Jiné:

A4/ Jak dlouho hrajete závodně fotbal?

..... let

A5/ Jaké nejvyšší soutěže ve fotbal jste ve své kariéře hráče dosáhl?

- a) Fortuna liga
- b) FNL
- c) ČFL nebo MSFL
- d) Divize A,B,C,D,E,F
- e) Krajský přebor
- f) 1.A třída
- g) 1.B třída
- h) II. třída OP
- i) III. třída OS
- j) IV. třída OS

A6/ V jaké fotbalové soutěži hrajete momentálně?

.....

A7/ Kolik hodin týdně věnujete fotbalu?

- a) 1-2 hodiny
- b) 3-4 hodiny
- c) 5-6 hodin
- d) 6-7 hodin
- e) 8 a více hodin

A8/ Kolik Vám zbývá denně volného času?

..... hodin

B. Motivace pro pokračování v roli trenéra

B1/ Chtěl byste po ukončení aktivní hráčské dráhy pokračovat v roli trenéra?

- a) Ano
- b) Ne

B2/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 1 Ne, z jakého důvodu?

.....
.....
.....
.....

B3/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 1 Ano, jaké jsou Vaše hlavní důvody pro pokračování v roli trenéra? (můžete označit více odpovědí)

- a) Fotbalové prostředí
- b) Finanční ohodnocení
- c) Vlastní ambice
- d) Pomoc mladším hráčům
- e) Záliba v trénování/ vedení lidí
- f) Jiné:

B4/ Odůvodněte proč právě tento/tyto důvody z otázky č.3?

.....
.....
.....
.....

B5/ Kdybyste se stal trenérem, chtěl byste trénovat specifickou kategorii? (můžete označit více odpovědí)

- a) Muži
- b) Dorost- U19
- c) Dorost- U17
- d) Starší žáci- U15, U14
- e) Mladší žáci- U13, U12
- f) Starší přípravka- U11, U10
- g) Mladší přípravka- U9, U8
- h) Nejmladší kategorie- U5, U6, U7
- I) Ženy
- j) Nezáleží

B6/ Pokud jste vybral některou kategorii v otázce č. 5, odůvodněte, proč právě tuto?

.....
.....
.....
.....

B7/ Jaké hlavní překážky vidíte pro pokračování v roli trenéra, nejen u Vás, ale i u ostatních hráčů?

.....
.....
.....
.....

B8/ Je podle Vás obtížné uplatnit se jako profesionální fotbalový trenér v České republice? (hlavní pracovní poměr)

- a) Ano
- b) Ne

B9/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 8 Ano, z jakého důvodu?

.....
.....
.....
.....

B10/ Je podle Vás obtížné uplatnit se jako amatérský fotbalový trenér v České republice? (vedlejší pracovní poměr)

- a) Ano
- b) Ne

B11/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 10 Ano, z jakého důvodu?

.....
.....
.....
.....

B12/ Pokud byste se rozhodl stát trenérem, našel byste uplatnění ve Vašem klubu nebo v klubu, který je pro vás dostupný z místa bydliště?

- a) Ano
- b) Ne

B13/ Byl byste ochotný se případně přestěhovat, abyste mohl tuto práci vykonávat?

- a) Ano
- b) Ne

B14/ Myslíte si, že profese trenéra fotbalu je v České republice dobře finančně ohodnocena?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

B15/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 14 Ne, z jakého důvodu?

.....
.....
.....
.....

B16/ Myslíte si, že profese trenéra je časově náročná?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

B17/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 16 Ano, z jakého důvodu?

.....
.....
.....
.....

B18/ Myslíte si, že profese trenéra je psychicky náročná?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

B19/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 18 Ano, z jakého důvodu?

.....
.....
.....
.....

B20/ Myslíte si, že profese trenéra je fyzicky náročná?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

B21/ Pokud jste odpověděl u otázky č. 20 Ano, z jakého důvodu?

.....
.....
.....

B22/ Co by podle Vás mohlo motivovat fotbalové hráče pro pokračování v roli trenéra po skončení aktivní sportovní dráhy?

.....
.....
.....